

คนเหนือโลก

พร ไพฑูถิภย์ และ “ชารินทร์”

แปลและเรียบเรียงจากเรื่อง

How to Overcome Worry by One Who Did it.

ของ วิลเลียม คับบลิว ออร์

Copyright “How to Overcome Worry by One Who Did it” by William W. Orr, Scripture Press Ministries. World rights reserved. Translated and produced in the Thai language by permission of Scripture Press Ministries, Glen Ellyn, Ill. U.S.A.

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนประดิพัทธ์ กท.4

ถ้อยแถลง

ชีวิตของมนุษย์ที่วุ่นวายอยู่กับการทำมาหาเลี้ยงชีพทุก ๆ วัน ต้องเผชิญกับปัญหาร้อยแปดพันประการที่ประดังเข้ามารอบด้าน บางปัญหาก็ใหญ่ บางปัญหาก็เล็ก

ถ้าไม่อยากพบกับปัญหาจะต้องออกไปอยู่เสียนอกโลก!

ทุกคนมีปัญหาและความวิตกกังวลด้วยกันทั้งนั้นต่างกันแต่ว่า ใครจะแก้ปัญหาก็ได้เก่งกว่ากัน น่าสงสารบางคนที่ถูกความกระวนกระวายใจเล่นงานเสียจนท้อแท้เหนื่อยหน่ายใจ หมกมุ่นตายอยาก หาความชื่นชมยินดีในชีวิตมิได้เลย

แต่ก็มีบางคนที่พบวิถีทางแห่งชัยชนะ สามารถยืนหยัดอย่างผู้มีชัย คุณ “คนเหนือโลก”

คนเหล่านี้เขาค้นพบเคล็ดลับอะไรหรือ? !

หนังสือ “คนเหนือโลก” จะเปิดเผยให้ท่านเห็นการเอาชนะความวิตกกังวลด้วยวิธีการแบบง่าย ๆ แต่ให้ความมั่นใจได้ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ มิใช่ด้วยพลังความสามารถอันมาจากมวลมนุษย์ แต่...

เชิญท่านสัมผัสกับเคล็ดลับแห่งความสุขจากหนังสือเล่มนี้

พร ไพฑิพย์ และธารินทร์

สารบัญ

วิธีชนะความวิตกกังวล	6
อะไรคือความวิตกกังวล	8
ผลของความวิตกกังวล	10
ธรรมชาติของมนุษย์	12
วิธีการของมนุษย์	14
จำเป็นต้องมีความวิตกกังวล	16
นี่คือคำตอบ	18
คริสเตียนเป็นเหมือนกันหรือ?	20
ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?	22
คริสเตียนกับความวิตกกังวล	24
จะทำอย่างไรดี?	26
ก้าวต่อไป.....	28
ชีวิตนิรันดร์	29
มีอะไรเกิดขึ้น?	30
เมื่อคริสเตียนทำบาป	31
การทดสอบ	32
จะเผชิญกับความวิตกกังวลได้อย่างไร?.....	34
มองดูพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์และความรัก.....	36
ผู้ช่วยอันทรงฤทธิ์	38
พระคัมภีร์คือคำรา.....	40
นี่ก็อีกเรื่องหนึ่ง!	42
คุณแม่ผู้โศกเศร้า.....	43
ความวิตกกังวลและ.....สิ้นหวัง.....	45
ความวิตกกังวล 2 ประเภท.....	47
พระคัมภีร์อันล้ำเลิศ.....	49
อย่าวิตกกังวล	50
เชิญมาเถิด.....	52

คลังแห่งความสุข.....	54
ชัยชนะสุดยอด.....	56

วิธีชนะความวิตกกังวล

ในท่ามกลางสังคมของมนุษย์เราในทุกวันนี้ ได้มีสิ่งหนึ่งที่ทำลายความสุขความยินดีอยู่อย่างเงิบเงียบ สิ่งนี้มันก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายและเดือดร้อนไปทั่วทุกตัวคน ความหายนะของมันกำลังขยายวงกว้างไปทุกที มันเป็นตัวการเบียดเบียนและบ่อนทำลายมนุษย์ชายหญิงทั้งเด็กและผู้ใหญ่คนเป็นจำนวนมากต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมัน เหมือนกับทาสรับใช้ดี ๆ นี่เอง

สิ่งนั้นก็คือ “ความวิตกกังวล”

ความวิตกกังวลเป็นตัวการที่โหดร้ายทารุณมาก มันไม่รู้จักคำว่าเมตตาปราณี มันได้ปล้นเอาคุณค่าของชีวิตอีกทั้งยังริดรอนเสรีภาพและความสุขที่มนุษย์พึงจะได้รับไป ซึ่งแท้จริงแล้วมัน ไม่มีสิทธิ์ที่จะกระทำเช่นนั้นได้เลย

ให้เราเรียนรู้เคล็ดลับที่จะเอาชนะความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นเป็นประจำในชีวิตของเรา ถ้าเราคิดและใคร่ครวญหาหนทางจริง ๆ แล้ว เราสามารถที่จะเอาชนะมันได้ไม่ยาก เราสามารถที่จะสลัดตัวออกจากเครื่องพันธนาการแห่งความหมกหมองได้ แท้ที่จริงแล้ว ความวิตกกังวลก็คือ “ศัตรูที่อ่อนแอ” ดี ๆ นี่เอง

ถ้าเราสวมยุทธภัณฑ์แห่งความจริง และถืออาวุธแห่งความกล้าหาญและ โผนทะยานเข้าทำห้ำหั่นกับมัน แน่نون เราสามารถที่จะเอาชนะชนะมันได้

ท่านอย่าได้คิดแม้แต่น้อยว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้ชีวิตของท่านตกอยู่ภายใต้การครอบงำของความวิตกกังวล พระองค์ไม่ทรงปรารถนาจะให้ท่านประสบกับความทุกข์ยากเกินกว่าที่จะทนได้ พระองค์ทรงวางแผนชีวิตของท่านด้วยพระสติปัญญาอันล้ำเลิศของพระองค์ ในอันที่จะให้ท่านดำเนินชีวิตในแต่ละวันอย่างมีความสุขและความชื่นชมยินดี และท่านอย่าเพิ่งเข้าใจผิดคิดว่า การที่ชีวิตของท่านต้องเผชิญกับอุปสรรค ปัญหาและการทดสอบในแต่ละครั้งนั้น มิใช่เพื่อให้ท่านบังเกิดความหมกหมองท้อแท้ใจ และเป็นเหตุให้ท่านต้องจมลงในความทุกข์โศกมากยิ่งขึ้น

แต่พระองค์มีพระประสงค์ให้ท่านเป็นอิสระ พ้นจากอำนาจของความทุกข์และความวิตกกังวล

ให้เราลองดูธรรมชาติอันสวยงามที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น สิ่งเหล่านี้ไม่เคยมีความวิตกกังวลแม้แต่น้อย เช่นดวงอาทิตย์ที่ทอแสงจรัสจ้าจากขอบฟ้าในตอนเช้าตรู่ มีส่วนช่วยเพิ่มชีวิตชีวาให้แก่มวลแมกไม้ นกเล็ก ๆ บนต้นไม้ร้องเพลงเสียงสดใสกังวาน ป่านประหนึ่งหลุดเสียงจะแตกสลาย ส่วนต้นไม้ที่สูงตระหง่านนั้นเล่าก็แผ่กิ่งก้านสาขา มีใบที่หนาแน่นคลุมแน่นอ้อมหีมาที่ชูขึ้นไปในท้องฟ้าเพื่อจะสรรเสริญ และยกยอพระเกียรติพระเจ้าผู้สร้างอันมหัศจรรย์

พระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างสิ่งทั้งปวงด้วยพระสติปัญญาอันหาขอบเขตจำกัดมิได้ พระองค์ทรงยุติธรรมและดีรอบคอบ มนุษย์เป็นผลงานจากฝีพระหัตถ์ของพระองค์ดังนั้นมนุษย์จึงเป็นแบบพระฉายาอย่างแท้จริง แผ่นดินโลกของเราจึงอุดมสมบูรณ์ด้วยพระพรนานัปการ มนุษย์ได้ตัดวงเอาผลประโยชน์อย่างไม่รู้เหือดแห้ง

พระเนตรของพระเจ้าทรงสอดส่องไปทั่วพิภพ ทุก ๆ วันทรงเสาะแสวงหาผู้ที่มีจิตใจซื่อสัตย์อันเนื่องมาจากความ “วิตกกังวล” พระองค์ทรงรักคนเหล่านี้ และมีความต้องการที่จะตอบปัญหาให้แก่เขา

เป็นการไม่ถูกต้องแน่ ๆ ที่เราจะยอมปล่อยให้ความวิตกกังวลเข้ามามีอำนาจครอบครองจิตใจของเรา เรารู้ว่าสิ่งนี้เป็นความชั่วร้ายที่พยายามจะเข้ามาผูกมัดใจของเราและทำให้เราตกอยู่ในสภาวะของคนที่มีแต่ความกระวนกระวายใจและไร้สาระ ความกระวนกระวายเป็นศัตรูกับพระเจ้ามันลอบคืบคลานเข้ามาอย่างเงียบเชียบ และปลุกฝังปัญหาความสงสัยและความกลัวขึ้นในชีวิตของเราผู้เป็นคริสเตียน

ท่านทราบไหมว่า พระเจ้าทรงมีคำตอบสำหรับท่านที่กำลังประสบกับความกระวนกระวายใจและความวิตกกังวล เป็นไปได้ที่เราจะมีชีวิตที่เต็มล้นไปด้วยความสุข โดยที่ไม่ต้องตกเป็นทาสของความกระวนกระวายใจอีกต่อไป เราทำได้ โดยความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเรียนรู้และดำเนินชีวิตตามวิถีทางที่จะนำไปสู่สันติสุข อย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นอุปสรรคขัดขวางยับยั้งเราได้

นี่เป็นความจริง ท่านสามารถที่จะเอาชนะความวิตกกังวลได้ โดยไม่ต้องตกเป็นทาสของมันอีกต่อไป!

อะไรคือความวิตกกังวล

อันที่จริงแล้ว ความวิตกกังวล หรือความกระวนกระวายใจก็คือ “ความกลัว” นั่นเอง โดยเฉพาะกลัวต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ความวิตกกังวลอย่างนั้นเป็นไปแบบโง่ ๆ ไร้สาระ ไม่มีเหตุผล บางครั้งบางคราวความวิตกกังวลแบบนี้ดูเหมือนจะเป็นจริงเป็นจัง จนเป็นเหตุทำให้เกิดโทษภัยต่อตัวเองได้เช่นเดียวกับความวิตกกังวลที่เกิดจากความกลัวอันมีสาเหตุ

เราต้องยอมรับว่า ความวิตกกังวลบางอย่างก็เป็นแบบมีเหตุผล เพราะมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากที่เราราบเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต และเราไม่สามารถจะเดาได้ว่า เหตุการณ์นั้น ๆ จะลงเอยสรุปในรูปใด แต่เราก็ได้พรีำบอกตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่า เหตุการณ์อันเลวร้ายบางอย่างกำลังจะย่างกรายมาสู่ชีวิตของเรา

แต่ทว่า บางครั้งความคาดหมายของเราผิดนัดเพราะเหตุการณ์ที่เราคิดว่าเลวร้ายนั้นกลับกลายเป็นดี แต่ก็สายเกินกว่าที่เราจะแก้ไขได้เสียแล้ว เพราะเจ้าความกลัวและความวิตกกังวลได้ทำลายชีวิตและกำลังใจของเราลงอย่างย่อยยับจนไม่มีชิ้นดี

การพะวัภพะวงและห่วงใยในชีวิตของมนุษย์นั้น นับได้ว่าเป็นสิ่งธรรมดาทั่วไป เพราะชีวิตของเรามิใช่เป็นแบบเด็กเล่นขยข้าวแกง และชีวิตของเราก็ไม่เหมือนผีเสื้อเจ้าสำราญที่บินจากดอกไม้ดอกหนึ่งไปยังดอกหนึ่ง จากดอกหนึ่งไปยังดอกโน้น โดยมิได้คำนึงถึงเป้าหมายที่แท้จริง

แต่เมื่อใดก็ตาม ที่ความห่วงใยกลับกลายเป็นความกระวนกระวายใจอย่างไรเหตุไฉนผล พึงรู้เถิดว่าเมื่อนั้นแหละเมฆหมอกแห่งความสงสัยและท้อแท้ใจจะเข้ามาขวางกั้นทางระหว่างเรากับพระเจ้าทันที มันจะมัลบลเลือนแนวทางแห่งการใช้เหตุผลและสามัญสำนึกที่ถูกต้องไปเสีย

และบัดเดี๋ยวนี้อง ความวิตกกังวลและความห่วงใยก็จะกลายเป็นเจ้าแห่งความทุกข์โศกไปทันที ความวิตกกังวลใจนั้นมีหลายอย่างด้วยกันเช่น วิตกกังวลต่อชีวิตของตนเอง วิตกกังวลต่อชีวิตของคนอื่น ๆ ตามปกติวิสัยแล้ว ความวิตกกังวลจะปรากฏให้เห็นชัดเจนที่สุด เมื่อเขากำลังวิตกกังวลต่อคนที่รัก คน ๆ นั้นอาจจะเป็นภรรยา สามี ลูกหรือเพื่อนสนิท

เราอาจจะกล่าวได้ว่า ยิ่งผู้ที่อารมณ์อ่อนไหวมากเท่าไร ก็ยิ่งเป็นผู้ที่มีโอกาสพบกับความวิตกกังวลมากเท่านั้น

สาเหตุของความวิตกกังวลนั้น อาจจะมาจกหลาย ๆ ด้าน

(1) สุขภาพร่างกาย อาจจะเป็นสาเหตุสำคัญของความวิตกกังวล

(2) ธุรกิจการค้าและการเงิน ก็เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่มีใจวิตกกังวลถึงกับป่วยไข้ หรือล้มหมอนนอนเสื่อได้ง่าย ๆ เหมือนกัน

ผู้ที่มีความหวังใจถึงเรื่องบ้านและการเลี้ยงลูกเลี้ยงหลาน ก็สามารถจะบันดาลให้เขาผู้นั้นตกเป็นทาสของความหงุดหงิด กัดกั๊กและความสำเร็จได้

ชีวิตของคนเรานั้น ยิ่งก้าวหน้าและมีฐานะยิ่งมากเท่าไร ความกัดกั๊กก็ยิ่งเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว มีคนจำนวนไม่กี่คนที่ได้หลุดพ้นจากโรคแห่งความทุกข์ทรมานนี้

การศึกษาไม่ได้เป็นทางนำมาซึ่งการแก้ไขที่สัมฤทธิ์ผล ความร่ำรวย ยศศักดิ์หรือการมีหน้ามีตาในวงสังคมก็เช่นเดียวกัน มีแต่จะนำไปถึงความวิตกกังวลและความกัดกั๊กเกาะกินใจ วัยรุ่น-วัยสาว อาจจะเป็นการเปิดประตูก้าวแรกให้แก่โรคร้ายนี้ พอมีอายุมากขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็ประดังเข้ามาและยิ่งเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

การที่ผู้หนึ่งผู้ใดเกิดมาในตระกูลสูงนั้น ก็มีได้เป็นสิ่งรับประกันว่า เขาจะหลุดพ้นจากความกระวนกระวายใจถึงแม้ว่า เขาจะไปเกิดในราชสำนัก เจ้าโรคร้ายนี้ก็ยังตามไปรังควานจนได้แหละ!

เราอาจจะสรุปได้สั้น ๆ ดังนี้ ไม่ว่าใครก็ตามที่เกิดมาในโลกนี้ ก็ต้องพบประสบความวิตกกังวลต่างกันแต่ว่าพบมากพบน้อยเท่านั้น ไม่ว่ายากดีมีเงิน คนที่ได้รับการศึกษาหรือคนป่าก็ย่อมมีความวิตกกังวลเหมือนกัน จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีหรือเลวก็มีค่าเท่ากัน

นับตั้งแต่เจ้านายชั้นสูง ไปจนกระทั่งถึงกรรมกรแบกหาม ต่างก็ตกอยู่ภายใต้การบงกชโอบล้อมของศัตรูตัวฉกาจนี้โดยถ้วนหน้า

เมื่อประจักษ์ความจริงเช่นนี้แล้ว ท่านอาจจะท้อใจหรือหมดหวัง

เราขอบอกท่านว่า อย่าเพิ่งหมดความหวังเพราะยังมีคำตอบที่ดีสำหรับทุกคน อย่าลืมนะว่า ปัญหาทุกปัญหาย่อมมีทางออกของมัน ในท่ามกลางความมืดมนนั้นจะมีแสงสว่างเล็ก ๆ ส่องออกมาให้เรามองเห็นทางที่จะเดินต่อไป

ผลของความวิตกกังวล

ผู้ที่เชื่อถือพระเจ้ารู้ว่า ความวิตกกังวลนั้นเป็นบาปชนิดหนึ่ง ความบาปที่เกิดจากความวิตกกังวลนั้นมีมากมายก่ายกอง เราเห็นว่าถ้าขึ้นปล่อยศัตรูตัวนี้ไว้ต่อไปมันจะเติบโตจนกระทั่งติดเป็นนิสัย และในที่สุดมันก็จะเหมือนโจรที่ปล้นเอาทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเราไป

ต่อไปนี้ขอให้เรามาคูพฤติกรรมของเจ้าปีศาจร้ายตนนี้...

วิธีการรุกรานขั้นแรกของความวิตกกังวลนั้น อาจจะแฝงมากับความสุข ความพึงพอใจและความชื่นชมยินดี แต่เมื่อได้รับความยินดีนั้นมากเกินไปจนขนาดพอดี ความกระวนกระวายใจก็จะปรากฏขึ้น และแล้วความยินดีก็ค่อย ๆ จางหายไป เจาแห่งความชั่วที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนก็จะปรากฏให้เห็นกลาง ๆ แล้วค่อยเด่นชัดขึ้นเหนือภาพใด ๆ ความหอมหวานก็จะกลับกลายเป็นความขมขื่นไปทันที

สันติสุขที่แท้จริงนั้นเป็นมาจากพระเจ้า พระองค์ประทานให้แก่บุตรของพระองค์ทุกคน เพื่อจะเป็นอาวุธต่อต้านปัญหาของชีวิต ในขณะที่มรสุมใหญ่พัดผ่านมาบรรดาบุตรของพระเจ้าจะอยู่อย่างปลอดภัย เมื่อเรามีสันติสุขก็จะทำให้ชีวิตมีค่าและมีความหมายมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าเราปล่อยให้ความวิตกกังวลเข้ามาปล้นและทำลายความสุขในจิตใจของเรา เราก็จะมีแต่ความหวาดกลัว กระวนกระวายใจ ชีวิตถูกบั่นทอนลงเรื่อย ๆ

หลายคนทราบว่า จิตใจที่แข็งแกร่งนั้นย่อมมีอิทธิพลต่อร่างกายด้วย อวัยวะทุกส่วนในร่างกายของมนุษย์จะเจริญเติบโตขึ้น ได้อย่างเต็มที่ ก็สืบเนื่องมาจากที่มีจิตใจปกติสุข แต่ถ้าปล่อยให้ความหวาดกลัวและความวิตกกังวลเจ้าครอบงำจิตใจเสียแล้ว ร่างกายก็จะทรุดโทรมระบบย่อยอาหารก็จะได้รับความกระทบกระเทือน การทำงานก็หย่อนสมรรถภาพ ความตึงเครียดทางระบบประสาทก็จะกำเริบขึ้น กล้ามเนื้อต่าง ๆ ก็เมื่อยล้าได้ง่าย ความดันโลหิตสูงขึ้น ระบบการทำงานของสมองผิดปกติ ความสามารถก็ลดน้อยถอยลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

นอกจากนั้น เรายังได้พบอีกว่า ความวิตกกังวลมีผลกระทบกระเทือนต่อความสำเร็จในอนาคตอีกด้วย ทุกคนจะต้องมีภาระหน้าที่ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เช่น สามี หรือบิดาก็ต้องทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว ภรรยาหรือมารดาที่ต้องทำงานบ้านและเลี้ยงดูบุตร ส่วนคนหนุ่มสาวก็ต้องศึกษาเล่าเรียนหรือเล่นกีฬา ถ้าหากว่าสติปัญญาไม่แจ่มใสหรือร่างกายไม่ปกติเสียแล้ว ความล้มเหลวต่าง ๆ ก็จะบังเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

ในตอนนี้นำให้เราพิจารณาร่วมกันถึงผลของความวิตกกังวลที่มีต่อวิญญาณบ้างว่าเป็นอย่างไร เราคิดว่ามนุษย์เป็นสิ่งที่มิชีวิตสิ่งเดียวในโลกที่สามารถรับรู้ มีความเข้าใจและสามัคคีธรรมกับพระเจ้าได้ โดยทางพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ความสัมพันธ์อันนี้อยู่เหนือความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ต่อ

มนุษย์ เป็นฤทธิ์อำนาจอันมหัศจรรย์ที่พระเจ้าประทานให้ทางพระคุณของพระองค์ อำนาจนี้ได้ยกฐานะของมนุษย์ขึ้นสูงอย่างไม่น่าเป็นไปได้ สิ่งนี้ทำให้เรามีความปลาบปลื้มยินดีเป็นอย่างยิ่ง

แต่ความสัมพันธ์นี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับความสะอาดบริสุทธิ์ภายในใจของมนุษย์เราด้วย ถ้าหากเราปล่อยให้ความวิตกกังวลเป็นเจ้าเล่ห์รุกรานเข้ามาปล้นเอาความสัมพันธ์อันดีระหว่างเรากับพระเจ้าไป มันก็จะทำลายล้างความไว้วางใจที่เรามีต่อพระเจ้า มันจะขโมยเอาความรักของพระเจ้าจากเราไปเสียสิ้น

ถ้าเราปล่อยให้ความวิตกกังวลเดินขบวนพาเหรดเข้ามาทางประตูใจ ความสุข ความรัก ความยินดีก็จะติดปีกโบยบินออกไปทางหน้าต่าง ความวิตกกังวลมันจะชิงเอาคุณค่าและความหมายของชีวิตไปเสียจากเรา นับว่าเป็นเรื่องที่เศร้าสลดเหลือเกิน เราไม่น่าปล่อยให้เหตุการณ์ทำนองนี้เกิดขึ้นในชีวิตของเราเลย

ธรรมชาติของมนุษย์

เราอาจกล่าวได้ว่า ความวิตกกังวลเป็นลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ มีหลายสิ่งในชีวิตของคนเราก่อให้เกิดความเป็นห่วงเป็นใยจนเกินขอบเขต ขณะอยู่ในท่ามกลางสภาวะของสังคมที่ยุ่งเหยิงและผันผวน เราไม่จำเป็นที่จะใช้สติปัญญาอันล้ำลึกพิสดารในการที่จะเข้าใจถึงลักษณะทั่วไปของความวิตกกังวล ที่พูดอยู่เดี๋ยวนี้มีได้หมายความว่า เป็นการตัดสินความวิตกกังวลนั้นผิดหรือถูก แต่เป็นการทำความเข้าใจกับสภาพที่แท้จริงของพวกมัน

ในทุกวันนี้ เราต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ร้อยแปดพันประการ เรื่องปากเรื่องท้องก็เป็นสิ่งสำคัญ ผู้ที่หาเช่ากินค่า ก็มีวุ่นอยู่กับการประกอบอาชีพ เพื่อให้ได้เงินเพียงพอสำหรับครอบครัว เมื่อเกิดการชะงักงัน หรือต้องออกจากงาน หรือค่าครองชีพถีบตัวสูงขึ้น แนนอนที่สุดผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อครอบครัว ก็จะต้องหวั่นวิตกต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ส่วนผู้คนที่อยู่แวดล้อมเรานั้นเล่า ก็กำลังประสบกับปัญหาเช่นเดียวกัน เพื่อนข้าง ๆ บ้านได้รับบาดเจ็บเนื่องจากเกิดอุบัติเหตุ เพื่อนอีกคนหนึ่งก็กำลังล้มหมอนนอนเสื่อ บางคนเกิดโรคร้ายยังผลให้กลายเป็นคนพิการ ไปตลอดชีวิต

เราทุกคนทราบดีว่า เหตุการณ์เหล่านี้เป็นตัวก่อให้เกิดความเศร้าสลดได้ง่ายที่สุด!

การเจ็บไข้ได้ป่วยนั้น เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่น่าไปสู่ความวิตกกังวลได้ ในขณะที่เราดำรงชีวิตอยู่ในเรือนร่างอันน่าพิศวงนี้ มักจะเจ็บป่วยอยู่บ่อย ๆ เมื่อมีพลเมืองเพิ่มขึ้น โรงพยาบาลและหลุมฝังศพก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว คลินิกต่าง ๆ เต็มล้นไปด้วยคนไข้ ราชชาวยามีอยู่ทั่วทุกมุมเมืองนี้เป็นสิ่งพิสูจน์ให้เห็นว่า ความวิตกกังวลนั้นมันกำลังทำลายมวลมนุษยชาติลงทุก ๆ วัน

อารมณ์ดีก็เครียดก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่น่าไปสู่ความวิตกกังวลใจได้ ท่านที่เป็นพ่อ-แม่คนก็มีความต้องการให้ลูก ๆ ของตนประพฤติดีเป็นคนดี พ่อบ้านก็พยายามหางานทำที่ดีกว่าและได้เงินเดือนสูงกว่า เพื่อนจะนำความสุขสบายมาสู่ครอบครัว และจะต้องผจญกับปัญหานานาประการในแต่ละวัน อารมณ์ที่เกิดจากปัญหาเหล่านี้นำไปสู่การเป็นโรคประสาทได้ง่ายมาก

ก่อนอื่นขอเรียนชี้แจงท่านผู้อ่านว่า โปรดอย่าเข้าใจผิดคิดว่า เราไม่จำเป็นต้องห่วงใยถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การที่คิดเช่นนี้ก็ไม่ใช่การถูกต้องอีกเช่นกัน มีความห่วงใยอยู่ 2 ลักษณะด้วยกัน

ประการแรก เราน่าจะเรียกลักษณะนี้ว่า ความเป็นห่วงหรือความสนใจอย่างจริงจังมากกว่า

ประการที่สอง เป็นความห่วงใยที่เกินขอบเขต เราจึงเรียกว่า “ความวิตกกังวล”

ความวิตกกังวลจะสำแดงออกมาในรูปของความกลัว ความกลัวนี้มันจะเกาะกินใจอยู่ตลอดเวลา กลัวไอ้โน่นกลัวไอ้นี้ กลัวว่าปัญหาเหล่านี้ที่กำลังเผชิญอยู่จะทรุดแย่งเรื่อย แบบนี้นับว่า

เป็นความห่วงใยที่ไม่ถูกต้อง ความเป็นห่วงที่แท้จริงนั้น จะช่วยให้เราเผชิญกับปัญหาความทุกข์ยากด้วย
ความสงบเยือกเย็น ใช้เหตุและผลในการแก้ปัญหา

ส่วนความวิตกกังวลนั้น ทำให้เราคิดสรุปเหตุการณ์ทันทีว่า “ไม่มีทาง” “หมดหวัง” โดยที่ไม่ได้
ใคร่ครวญถึงปัญหานั้นอย่างรอบคอบเลย

เรามองเห็นทางหนึ่งที่จะช่วยขจัดความวิตกกังวลให้ออกไปจากจิตใจได้ ถึงแม้ว่ามันจะเกาะติด
เราแน่นหนาชนิดเข้ากระดูกดำแล้วก็ตาม

วิธีการของมนุษย์

ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหา “ความวิตกกังวล” ต่างก็ยอมรับเป็นเสียงเดียวกันว่า ความวิตกกังวลเป็นปัญหาสำคัญและอันตรายมาก ดังนั้น การแก้ไขปัญหาก็เป็นเรื่องใหญ่โตและเอิกเกริกพอสมควร เคยมีผู้รู้หลายท่านได้พยายามคิดค้นหาวิธีแก้ไข ซึ่งเชื่อกันว่าจะบรรลุผลสำเร็จ

มีคนจำนวนมากที่ต้องเข้าพบแพทย์ในโรงพยาบาลและแพทย์ก็ได้จ่ายยาระงับประสาทให้เพื่อคนไข้จะมีอาการสงบ ซึ่งก็ใช้ได้ผลเฉพาะบางรายเท่านั้น สำหรับบางคนแล้วยาระงับประสาทไม่ได้ช่วยอะไรเขาเลย ทั้งนี้เป็นเพราะสมมุติฐานของโรคที่แท้จริงนั้นยังไม่ได้รับการบำบัด เพราะโรคนี้เกิดขึ้นจากความตึงเครียดทางด้านจิตใจ

นักจิตวิทยาเองก็ได้ค้นคว้าศึกษาเรื่องของจิตใจ และได้พยายามจะรักษาโรคนี้โดยใช้วิธีการที่ค้นพบใหม่ ๆ และได้แยกแยะอุปสรรคทางด้านจิตใจที่เขาเชื่อว่าเป็นรากเหง้าของปัญหา บางคนก็ประสบความสำเร็จ แต่บางคนก็ต้องพบกับความล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า

นักศาสนาหลายท่านได้ให้คำแนะนำว่า วิธีที่ดีที่สุดในการเผชิญกับปัญหาที่เป็นต้นเหตุทำให้เกิดความเศร้าหมองก็คือ ให้ถือเสียว่า สิ่งนั้น “ไม่มีตัวตน” โดยบอกกับตัวเองว่า “ตัวปัญหาไม่มี” วิธีการเช่นนี้ใช้เพื่อปฏิเสธต่อความเป็นจริงอันเป็นตัวสาเหตุของปัญหา ให้ถือเสมือนว่า “สิ่งนั้นไม่มี” “สิ่งนี้ไม่มี” “มันไม่ได้เกิดขึ้นเลย”

นับว่าเป็นเรื่องที่น่าเศร้ามาก ปัญหาความทุกข์ยากนั้นก็ยังไม่หายไปไหน ถึงแม้ว่าเขาจะพยายามบังคับสมองไม่ให้คิดจนสมองแทบจะระเบิด ก็หาได้เปลี่ยนแปลงหรือลบสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ วิธีแบบนี้จึงไร้ผลโดยสิ้นเชิง

นอกจากนี้ยังมีคนอีกจำนวนมิใช่น้อยที่ชอบปลอบใจตนเองอยู่เสมอในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับความ เป็นจริง คือเขาจะพร่ำบอกตัวเองเป็นร้อยพันพันว่า “ไม่มีปัญหา... ไม่มีปัญหา” เมื่อคิดถึงปัญหาที่รบกวน ล้างมันออกเสีย นี่เป็นวิธีการล้างสมองแบบอัตโนมัติอย่างหนึ่ง ซึ่งแท้จริงแล้ว ความวิตกกังวลยังคงอยู่ เหมือนเดิม ไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่ประการใด

บางคนยิ่งเหลวไหลไปใหญ่คือ เขามีความรู้สึกเหมือนว่า ความวิตกกังวลจะเป็นส่วนหนึ่งของ ชีวิตเขาไม่มีทางใดที่ขจัดมันได้ เขาต้องพบกับความกลัดกลุ้มหัวเสียอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก เรื่องใหญ่ ผลที่ปรากฏออกมาคือ เขากลายเป็นคนหมดอาลัยตายอยากในชีวิต และทำให้ความยาวของ อายุหดสั้นเข้าและต้องเสียชีวิตก่อนจะถึงเวลาอันสมควร

บางคนบอกว่า แท้จริงแล้วการที่เราพยายามจะหลุดพ้นจากการเป็นทาสของความวิตกกังวลนั้น เป็นสิ่งที่ดีเลิศเรากระทำได้โดยไปที่เงียบสงัด เช่นในป่าหรือในอารามที่มีกำแพงหนาทึบ และบอก

ต่อไปอีกว่า สิ่งที่เกิดขึ้นก็ปล่อยให้มันเกิดต่อไป ความวิตกกังวลไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรถ้าท่านพยายามทำตามวิธีนี้อย่างดีที่สุด เราก็เชื่อว่าคงจะช่วยได้บ้างเหมือนกัน

แต่ว่า เมื่อเขากลับเข้ามาเผชิญกับความวุ่นวายของสังคมในเมืองอีก ความวิตกกังวลก็กลับเข้ามาเหมือนเดิม ถ้าจะให้พ้นจริง ๆ แล้ว เขาจะต้องตัดขาดจากสังคมอย่างสิ้นเชิง ซึ่งมีน้อยคนที่จะทำได้

มีข่าวดีสำหรับท่าน!

มีวิธีเอาชนะความวิตกกังวลอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งดีกว่าวิธีที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด วิธีใหม่นี้จะช่วยให้ท่านหลุดพ้นจากความวิตกกังวลได้อย่างเด็ดขาด นี่เป็นการทรงช่วยจากสวรรค์โดยตรงเป็นวิธีการรักษาด้านจิตวิญญาณ หลายคนได้เคยนำไปลองปฏิบัติดูแล้ว ปรากฏว่าได้ผลเกินความคาดหมาย ใครก็ตามที่อยากจะทำทราบว่า พระเจ้าทรงสามารถกำจัดความวิตกกังวลได้จริงหรือไม่ ท่านสามารถที่จะพิสูจน์ได้ด้วยตนเอง

เราจะอธิบายเรื่องนี้อย่างชัดเจนในตอนต่อไป

จำเป็นต้องมีความวิตกกังวล

“ความวิตกกังวล” เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีโดยเฉพาะในตัวของผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดฝ่ายวิญญาณ ทั้งนี้เพราะเขาเป็นคนบาปและไม่เคยได้รับการไถ่โทษและการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ เขาไม่เคยรับเอาอำนาจของพระเจ้าเข้าสู่ชีวิต ดังนั้นความวิตกกังวลจึงเป็นสิ่งธรรมดาในชีวิตของเขา และเมื่อสะสมไว้นาน ๆ เขาก็เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงได้

ในตอนนีขอให้เราพิจารณาฐานะของผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า “ทุกคนเป็นคนบาป” ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบิดามารดาเดิม เขาไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงเสียจากกองมรดกแห่งความบาปนี้ได้ มนุษย์ทุกชาติ-ภาษาทั่วโลกที่ยังไม่ได้รับการไถ่ก็ตกอยู่ภายใต้คำแช่งสาปอันนี้ (ดูพระธรรมโรม 5:12)

บาปเป็นจุดเริ่มต้น แล้วก็ติดตามมาด้วยความคิดผิด คำพูดผิด บาปคือสิ่งที่ขัดต่อพระประสงค์อันดีเลิศของพระเจ้า ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นที่ชอบในสายตาของมนุษย์ แต่ถ้าขัดต่อพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว ย่อมถือได้ว่าเป็น “บาป” ทั้งสิ้น

บาปเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งและยากแก่การเข้าใจมาก พระวาระของพระเจ้าบอกต่อไปอีกว่า “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23) ถ้าเราย้อนกลับถึงเรื่องสวนเอเดนก็จะพบว่า อาดามเป็นต้นเหตุของความบาปเป็นคนแรก เมื่ออาดามไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าเขาก็ได้ตกอยู่ในความบาป และความบาปได้นำไปถึง “ความตาย” ตายในที่นี้หมายถึงการตายฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นการตัดขาดจากพระเจ้าโดยตรง ดังนั้นอาดามและพวกลูกหลานของเขาในทุกวันนี้จึงดำเนินชีวิตตามชอบใจของตนเองและพวกเขามีชีวิตเพียงฝ่ายร่างกายเท่านั้น ส่วนจิตวิญญาณได้ตายเสียแล้ว

มนุษย์จะดำเนินชีวิตตามใจของตัวเองอยู่อย่างนี้จนกว่าการพิพากษาอันน่ากลัวจะมาถึงในอนาคต เมื่อถึงเวลานั้นพระเจ้าจะทรงเป็นผู้ตัดสินการดีหรือการชั่วที่มนุษย์ได้กระทำลงไป หากแม้ว่ามนุษย์ไม่ยอมรับเอาการไถ่โทษจากพระเยซูคริสต์ นรกเท่านั้นที่จะคอยทำในวันพิพากษา

ตัวการสำคัญในการก่อกรรมมนุษย์อีกอย่างหนึ่งก็คือ “พญามาร” หรือ “ซาตาน” มันเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งของพระเจ้าและมันพยายามจะลวงให้มนุษย์ทั้งโลกคิดว่า “พญามารไม่มีจริง” แต่แท้จริงแล้วแผนการของมันก็คือ ทำให้คนบาปละเลยและไม่สนใจในตัวของมัน (ดู 2 โครินธ์ 4:4) มันพยายามทำให้คนบาปลืมนฐานะของตนเองซึ่งจะต้องพิณาศ พญามารกำลังทำลายมนุษย์ในปัจจุบันเหมือนเคยทำลายอาดามกับฮาวามาแล้วในอดีต มันได้กระซิบที่ข้าง ๆ หูของมนุษย์ว่า พระเจ้าทรงเมตตากรุณาอย่างมากมาย พระองค์ก็จะไม่ลงโทษผู้ที่ปล่อยตัวหลงกับความบาป

การกระทำของพญามารขัดต่อหลักความจริงในพระวจนะของพระเจ้าและคำพยานของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้สั่งสอนตักเตือนให้มวลมนุษย์ตระหนักถึงสภาพของตนเองที่ได้หลงไปจากทาง
ของพระเจ้า พระวจนะและพระวิญญาณของพระองค์ได้บอกถึงการเชื่อและไว้วางใจในพระคริสต์เพื่อ
จะรับการไถ่โทษบาป

มนุษย์ทุกคนควรจะให้ความสนใจต่อเรื่องดังกล่าวนี้ให้มาก จะเป็นการดีอยู่ไม่น้อยถ้าหาก
ท่านจะวิตกกังวลใจต่อเรื่องนี้ และเสาะแสวงหาจนกว่าจะได้รับคำตอบที่ดีที่สุด และนั่นเองท่านจะ
ได้รับความสงบสุขในจิตใจอย่างหาที่เปรียบมิได้เลย

นี่คือคำตอบ

ขณะนี้ท่านกำลังมีความวิตกกังวลใจอยู่หรือ?

หรือกำลังรื้อนรุ่มด้วยปัญหานานาประการ? พระเจ้าทรงมีคำตอบสำหรับเรื่องนี้ ถ้าหากว่าท่านยังไม่ได้เป็นคริสเตียน สิ่งแรกที่ท่านจะต้องกระทำคือ อธิษฐานสารภาพต่อพระเยซูคริสต์ ขอให้พระองค์ทรงยกโทษให้ พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของท่านอย่างอัศจรรย์ที่สุด

เคยมีคนจำนวนไม่น้อยที่เข้าใจผิดเกี่ยวกับการเป็นคริสเตียน บางคนเชื่อว่า คริสเตียนคือคนที่เปลี่ยนการนับถือศาสนา เป็นคนดี ไม่ป่าเถื่อน บำเพ็ญกุศลอยู่เนืองนิจ ช่วยสังคมอย่างมากมาย แท้จริงแล้วการกระทำเหล่านี้มิได้เป็นเครื่องหมายบ่งบอกว่า เขารอดพ้นจากความผิดบาปแล้ว พระเจ้าทอดพระเนตรไม่เห็นเหมือนมนุษย์มองดู พระเจ้าทอดพระเนตรที่จิตใจ ถ้าเขาไม่ได้สารภาพกลับใจเสียใหม่ รับเอาพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เขาก็ต้องถูกพิพากษาเหมือนกับคนบาปทั่วไป

การรอดพ้นจากบาปที่แท้จริงนั้น เป็นมาโดยพระคุณของพระเจ้า มิใช่การพยายามของมนุษย์เอง พระคุณนั้นมีความหมายว่า “มนุษย์ได้รับสิ่งที่ไม่สมควรจะได้รับ” พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บอกไว้ว่า พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์ต่อมนุษย์ในขณะที่มนุษย์เป็นบาป พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา

พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาวายพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อรับโทษบาปแทนมนุษย์ทั้งปวงที่ยอมเชื่อฟังในพระองค์ การสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นเหตุทำให้มนุษย์ได้กลับคืนดีกันกับพระเจ้า (ดูเอเฟซัส 2:8-9)

นี่เป็นข่าวอันประเสริฐสำหรับคนในยุคใหม่นี้ ที่กำลังเผชิญหน้ากับอันตรายที่จะมาถึงในไม่ช้า นี้ ถ้าท่านเปิดจิตใจของท่านออก แล้วอัญเชิญพระเยซูคริสต์เข้ามาสถิตในใจ ท่านก็จะได้กลับคืนดีกันกับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง (ดูยอห์น 3:16-18)

เมื่อท่านได้ต้อนรับเอาพระเยซูคริสต์ด้วยความจริงใจแล้ว พระเจ้าก็จะประทานชีวิตใหม่ให้แก่ท่าน เป็นชีวิตใหม่ที่นำทิ้งและอัศจรรย์ที่สุด เป็นชีวิตที่ไม่มีวันสูญสิ้นถึงแม้ว่าโลกนี้จะแตกสลายไป ชีวิตนิรันดร์ฝ่ายจิตวิญญาณของท่านก็ยังคงอยู่ต่อไป และท่านก็จะได้ตราประทับว่าเป็นราชทูตของพระเยซูคริสต์

สิ่งที่กล่าวมาแล้ว จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาเพียงพริบตาเดียว เร็วมาก เร็วกว่าการที่ท่านใช้เวลาอ่านหนังสือตอนนี้เสียอีก

ท่านอาจจะถามว่า “แล้วจะรับเอาพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร?”

คำตอบก็คือ “ง่ายมาก ...เพียงแต่หาสถานที่เงียบ ๆ สักแห่งหนึ่ง เปิดจิตใจออกต่อเฉพาะพระ
พักตร์พระเจ้าสารภาพต่อพระองค์ว่า ท่านเป็นคนบาป ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตนเองได้ จากนั้นก็
ขอให้พระองค์เสด็จเข้ามาสู่จิตใจของท่าน เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แล้วจงเชื่อและวางใจอย่างหมดหัวใจ
พระองค์จะช่วยท่านให้พ้นจากความบาป ความตาย และบึงไฟนรก ตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ในพระ
คัมภีร์ (ดู 1 ยอห์น 1:9, ยอห์น 1:12)

คริสเตียนเป็นเหมือนกันหรือ?

มีเรื่องที่น่าสลดบังเกิดขึ้น แต่ทว่าเป็นความจริงกล่าวคือ มีคนเป็นจำนวนมากที่ได้รับประสบการณ์จากพระเจ้าในการบังเกิดใหม่แล้ว และได้รับการอภัยโทษด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว แต่ยังคงมีความ “กระวนกระวายใจและวิตกกังวลอยู่” เขาไม่สามารถที่จะสลัดสิ่งนี้ให้ออกจากชีวิตของเขาได้

เป็นเรื่องที่น่าแปลกประหลาดมากที่คริสเตียนบางคน เขามีความวิตกกังวลแต่เฉพาะปัญหาที่ใหญ่ ๆ เท่านั้น ส่วนปัญหาเล็กเขาขอมไว้วางใจในพระเจ้า แต่เมื่อปัญหาเล็ก ๆ ได้ขยายขอบเขตลุกลามกลายเป็นปัญหา “ใหญ่” เขาก็เริ่มไม่ขอมไว้วางใจในพระเจ้า เขาไม่เชื่อในพระปรีชาสามารถไม่เชื่อในฤทธิ์อำนาจและพระสติปัญญาของพระเจ้าว่าจะสามารถขจัดปัดเป่าปัญหานั้น ๆ ให้ผ่านพ้นไปได้

คริสเตียนส่วนมากมักจะมีความชื่นชมยินดีกับเสรีภาพที่พระเจ้าประทานให้ เขาหลุดพ้นจากความบาป หลุดพ้นจากจิตสำนึกที่คอยฟ้องในอดีต เขามอบกายถวายชีวิตไว้ในอู่พระหัตถ์ของพระเจ้าด้วยความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมเขารู้ว่าเมื่อบั้นปลายของชีวิตมาถึง เขาก็จะได้ไปสู่สวรรค์

แต่เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการชำระหนี้สินที่ค้างค้างอยู่หรือว่ามีเพื่อนสนิทมิตรสหายคนหนึ่งคนใด เกิดอุบัติเหตุอย่างร้ายแรง ก็ดูเหมือนว่า เขาก็ไม่สามารถที่จะไว้วางใจพระเจ้าต่อไปได้ และแล้วเขาก็ต้องตกเป็นทาสของความวิตกกังวลอีกครั้งหนึ่ง

คริสเตียนที่มีชีวิตเต็มไปด้วยความวิตกกังวลนั้น จะเป็นพยานที่ดีเพื่อพระคริสต์ไม่ได้ เพราะผู้คนที่อยู่รอบ ๆ กำลังคอยจ้องมองดูชีวิตของเขาอยู่ พวกเพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน หรือคนในครอบครัว กำลังจับตาดูอยู่ว่า ชีวิตคริสเตียนของเขานั้นขึ้นอยู่กับอะไร การเป็นพยานของเขาจะไม่ประทับใจมากเท่าไร ถ้าชีวิตของเขาดำเนินไปอย่างราบเรียบไม่มีปัญหา แต่มีความสุข ความมั่นคง มีสุขภาพดี มีเงินฝากในธนาคาร มีงานดีทำ มีครอบครัวที่น่าพึงพอใจ

ถ้าเป็นแบบนี้ ใคร ๆ ก็ไม่วิตกกังวลได้ เพราะมีความสุขล้นเหลือ!

แต่เมื่อความทุกข์ยากลำบากมาถึงชีวิต และมีศัตรูคอยปองร้ายอยู่รอบข้าง เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ ประดังเข้ามาสู่มันกองโตเท่าภูเขา เมื่อนั้นแหละชาวโลกทั้งหลายจะคอยเฝ้ามองดูปฏิริยาของคริสเตียนว่า ผู้ที่ประกาศตัวว่ามีพระบิดาผู้เป็นเจ้าเหนือฟ้าสวรรค์จะหมดหวังหรือเปล่า? จะจนตรอกหรือเปล่า? เขาจะคอยดูว่าความโชคร้ายนี้จะทำให้คริสเตียนหมดมานะและท้อแท้ใจหรือเปล่า? ดูซิว่าคริสตศาสนานั้นเที่ยงแท้หรือไม่ และพระเจ้าจะช่วยได้จริงไหม?

เป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างมาก เมื่อเราได้พบว่า มีคริสเตียนบางคนมีจิตใจวิตกกังวลไปเสียทุกอย่าง เขาเป็นคนใจร้อนและหัวเสียอยู่เสมอ เออะอะ โวยวายไปเสียหมดทุกอย่าง วันแล้ววันเล่าเขาเฝ้าแต่

กลัวว่าสิ่งอัปมงคลทั้งหลายจะมาถึงชีวิตของเขา เขาขาดความมั่นใจในพระเจ้าเขานึกไม่ถึงว่าพระองค์ทรงห่วงใยชีวิตของเขามากกว่าที่เขาห่วงชีวิตของเขาเองเสียอีก การดำเนินชีวิตของเขาในแต่ละวันเหมือนกับว่า เขามีได้เป็นบุตรของพระเจ้า ช่างเป็นสิ่งที่น่าสลดใจอะไรเช่นนี้!

ท่านอาจจะถามว่าเรื่องเช่นนี้มักจะเกิดขึ้นกับคริสเตียนใหม่เท่านั้นหรือ? เปล่าเลย...บางคนเป็นคริสเตียนมานานหลายปีแล้วก็ยังขาดความเชื่อเหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเขาล้มเหลวในการที่จะเรียนรู้ที่จะวางใจในพระเจ้า หลายปีผ่านไปความล้มเหลวนั้นก็เป็นเหมือน “ดินพอกหางหมู” จนกลายเป็นนิสัยติดก้นวลไม่เว้นแต่ละวัน

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?

เราต้องยอมรับว่า อณินิสัยของมนุษย์เรานั้นชอบลอกเลียนแบบกัน คริสเตียนก็เช่นเดียวกันชอบตามอย่างคนอื่น บางครั้งเขาไม่มีความกระวนกระวายใจ แต่เพราะเห็นคนอื่นมี เขาก็พลอยมีไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพื่อนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน ความวิตกกังวลนั้นเป็น โรคที่ติดต่อดีงายชนิดหนึ่ง ถ้าคริสเตียนไม่ได้ตั้งใจฝึกฝนจิตวิญญาณอย่างแท้จริง ตามที่พระเจ้ากำหนดเอาไว้แล้ว เขาก็จะพบแต่ความหมกหมอง ท้อแท้ใจ เสมือนหนึ่งคนที่ไม่รู้จักพระเจ้ามาก่อนเลย

คริสเตียนบางคนไม่ค่อยจะยอมคิดถึงความหวังโยของพระเจ้าที่มีต่อตัวของเขา เขาลืมตระหนักถึงแผนการอันดีเลิศของพระองค์ในอันที่จะปกป้องคุ้มครองรักษาเขาในทุก ๆ ด้านของชีวิต ทางที่ถูกต้องก็คือเขาจะต้องหันความสนใจมาสู่พระวาระของพระองค์ เขาจะต้องเรียนรู้ถึงฤทธิ์อำนาจและความรักของพระองค์ มีความจริงที่ลึกซึ้งอยู่ประการหนึ่งคือ ถ้าพระเจ้าละเลยหรือไม่เอาใจใส่ต่อผู้ที่พระองค์ทรงได้ไว้ พระนามของพระองค์ก็จะเสื่อมเสียมาก และพระองค์จะต้องเสียพระเกียรติมากกว่าความเสียหายของเรา อย่างชนิดที่ว่าหาที่เปรียบมิได้เลย

ผู้ที่เชื่อพระเจ้าหลายคนไม่ได้ระมัดระวังในการดำเนินชีวิตเท่าที่ควร บางคนดำรงชีวิตเหมือนกับชาวโลกกล่าวคือ มุ่งหวังแต่ทรัพย์สมบัติสิ่งของในโลกนี้ แต่พระคัมภีร์ได้เตือนว่า โลกนี้ไม่ใช่บ้านถาวรของเรา เราเป็นเหมือนแขกเมืองที่แวะพักชั่วคราวเท่านั้น เหมือนอับราฮาม “ที่ได้เฝ้าคอยนครที่ตั้งบนรากฐานที่พระเจ้าทรงเป็นนายช่างและทรงเป็นผู้สร้าง” (ดู ฮีบรู 11:10) เพราะฉะนั้น คริสเตียนซึ่งไม่ควรมุ่งหวังในความสะดวกสบายในโลกนี้จนเกินไป พวกเราจะต้องรู้ว่า ชีวิตไม่ได้หมายถึงความร่าเริงปอกดีสุขเท่านั้น และหนทางชีวิตก็มีไข “โรยด้วยกลีบดอกกุหลาบ” เสมอไป เราควรเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเพื่อเผชิญกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น และเราจะต้องเข้าใจว่า ความทุกข์ยากลำบากที่มาถึงชีวิตของเรานั้น มิได้หมายความว่า พระเจ้าทรงลืมเราหรือไม่สนใจใยดีในตัวเรา แต่พระองค์มีเวลาของพระองค์

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้เน้นข้อความที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้ที่เชื่อพระองค์จำเป็นต้องพบกับความทุกข์ยากลำบาก (ดู ยอห์น 3:12) และผลที่เกิดจากความทุกข์ลำบากก็คือ ความหนักแน่น อดทนและแข็งแรงพระเจ้าทรงอนุญาตให้มีการทดสอบเกิดขึ้นกับคริสเตียน มีไขเพื่อทำลายให้ย่อยยับ แต่เพื่อเสริมสร้างจิตวิญญาณของเราให้แข็งแกร่งประดุจหินผา และเมื่อนั้นเราก็จะยืนอยู่อย่างคนเหนือโลก

ศัตรูตัวสำคัญของคริสเตียนคือ “พญามารซาตาน” มีคริสเตียนหลายคนได้พยายามลดความน่ากลัวของมันลงไปโดยคิดว่า ซาตานไม่มีอันตราย แต่แท้ที่จริงแล้วมันเป็นคู่ปรปักษ์ที่น่าสพรึงกลัวที่สุด ขออย่าให้เราประเมินค่าอำนาจของซาตานต่ำเกินไป (ดู 1 เปโตร 5:8)

อันที่จริงแล้ว ปัญหาความทุกข์ยากลำบาก การทดสอบที่เกิดขึ้นแก่คริสเตียนนั้น พระเจ้ามิได้มีพระประสงค์ให้เราเกิดความวิตกกังวลแม้แต่น้อย แต่พระองค์ต้องการสอนให้เราได้รู้จักในการที่จะเชื่อฟังและวางใจในพระองค์แต่เพียงผู้เดียว เราจะมีชัยชนะต่อปัญหาความวิตกกังวลได้อย่างเด็ดขาด ถ้าเราทำตามกติกาของพระเจ้า

และเมื่อนั้น คนทั้งปวงจะมองเห็นเราเป็นคนเหนือโลก

คริสเตียนกับความวิตกกังวล

พระเจ้าทรงเลื่อมเสียดูพระเกียรติอย่างมากมาย เมื่อบรรดาบุตรของพระองค์มีความวิตกกังวลใจ ทุกข์ใจไม่มีสันติสุขที่แท้จริง ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร ถ้าลูก ๆ ที่ท่านรักและทนุถนอมมานั้นไม่มีความเชื่อและไว้วางใจในตัวของท่าน ทั้ง ๆ ที่ท่านก็ได้พยายามหาเงินมาเลี้ยงดูอย่างดี แต่ลูกก็ยังวิ่งเต้นเอะอะวุ่นวายและมีจิตใจที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัว เมื่อท่านถามลูกว่า ทำไมถึงเป็นเช่นนี้เด็กก็ตอบว่า เขากำลังวิตกว่าอาหารจะไม่มีกิน เสื้อผ้าจะไม่มีนุ่งห่ม ที่จะไม่มีอาศัย ท่านจะมีความสะเทือนใจมากเท่าใด ถ้าลูกขาดความมั่นใจในความสามารถของท่าน ท่านมีความรู้สึกฉันทัดใจ พระเจ้าก็ทรงรู้สึกฉันทัดใจ พระองค์ทรงรู้สึกสะเทือนพระทัยมาก เมื่อบรรดาคริสเตียนขาดความไว้วางใจในพระองค์

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ความวิตกกังวลนั้นเป็นภัยร้ายแรงต่อชีวิตของคริสเตียน ตามปกติแล้วคริสเตียนจะเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยไมตรีอันดี มีจิตใจร่าเริงเบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เป็นนิจ แต่ถึงเหล่านี้จะแปรเปลี่ยนไปถ้าเจ้าความวิตกกังวลได้เข้ามาครอบงำชีวิตของเขา ความสงบสุขในจิตใจก็จะค่อย ๆ มลายไป เขาก็จะเริ่มปล่อยตัวปล่อยใจให้ความกระวนกระวายใจเข้ามาเป็นเจ้าเหนือชีวิตแล้วก็จะมีความหวาดกลัวเป็นเพื่อนอยู่ตลอดทั้งวัน

เมื่อเป็นเช่นนี้เสียแล้ว คริสเตียนจะเป็นพยานที่ดีได้อย่างไร? เราไม่สามารถที่จะพูดให้คนอื่นฟังถึงเรื่องความรัก ความเอาใจใส่ สันติสุขและความชื่นชมยินดีของพระคริสต์ เพราะเราไม่เคยสำแดงสิ่งเหล่านี้ออกมาให้ประจักษ์เลย คริสเตียนที่มีแต่ความวิตกกังวลนั้น เป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้คนเข้ามาถึงความรอดด้วย เราจะต่อว่าคนที่ไม่ยอมรับเชื่อไม่ได้เลย เพราะเขาจะสอกลกลับเอาว่า “ถ้าชีวิตคริสเตียนเป็นแบบนี้ฉันไม่ต้องการ”

ความวิตกกังวลจะลดลงได้มาก ถ้าเราจะตระหนักถึงบาปหนึ่งหรือรางวัลที่จะได้รับจากพระเจ้า อันบาปหนึ่งหรือรางวัลนี้แตกต่างจากความรอด ความรอดนั้นใคร ๆ ก็สามารถที่จะรับเอาได้ เพราะเป็นของประทานโดยพระคุณของพระเจ้า คนที่รู้ตัวว่าเป็นคนบาป ยอมกลับใจรับเอาพระเยซูคริสต์ ก็รับเอาความรอดได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น แต่บาปหนึ่งหรือรางวัลเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้ผู้รับใช้ของพระองค์ที่ซื่อสัตย์สุจริตดำเนินชีวิตกับพระองค์ด้วยความรัก (1 โครินธ์ 3:8)

เราจะไม่สามารถปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพได้ ถ้าชีวิตของเรายังเต็มไปด้วยความกลัวที่ไร้เหตุและผล โยสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าขาดสะบั้นลง ความคิดก็เศร้าหมอง เพราะถูกครอบงำด้วยความหวาดระแวง

ความวิตกกังวลที่โง่เขลาและไร้สาระนี้ เป็นอาวุธที่คมกริบและมีประสิทธิภาพชั้นหนึ่งของพญามารซึ่งจะฟาดฟันให้เราทำผิดต่อพระประสงค์ของพระเจ้าได้ และพระราชกิจของพระองค์ก็จะต้อง

ชะงักงัน เพราะบรรดาบุตรของพระองค์กลายเป็นคนท้อแท้ หมกมุ่นตายอยากในชีวิต ความเสียหาย
ได้เกิดขึ้นมากมายจนนับไม่ถ้วน

นับว่าเป็นสิ่งที่น่าเศร้าที่สุด ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว ความวิตกกังวลนั้นไม่จำเป็นต้องอยู่ในชีวิตของผู้ที่
เชื่อ เท่าที่มันอยู่ได้ก็เพราะ เราไม่รู้จักรั้วชงจับปัดเป่ามันเอง

จะทำอย่างไรดี?

เราได้ทราบแล้วว่า โทษของความวิตกกังวลนั้นมีมากมายเกินที่จะคณานับได้ นอกเหนือจากปัญหาดังกล่าวแล้วส่วนลึกภายในจิตใจของผู้เชื่อพระเจ้าก็จะมี ความเสียใจอย่างสุดซึ้งในสิ่งที่เขาได้กระทำผิดพลาดไป และเขาก็พยายามที่จะแก้ไข แต่ทว่าบางครั้งปัญหาเก่าก็ยังไม่ทันแก้ไขปัญหาใหม่ก็ทับถมเข้ามา มั่ววุ่นวายอยู่กับสิ่งที่ไร้สาระ ในที่สุดชีวิตก็ค่อย ๆ เลื่อนลง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะทำอย่างไรดี?

ร่างกายกับจิตใจของมนุษย์เรานั้นมีความเกี่ยวพันใกล้ชิดกันมาก เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้รับความกระทบกระเทือน อีกฝ่ายหนึ่งก็พลอยเดือดร้อนไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น ระบบประสาทอันละเอียดอ่อนของเรานั้นถ้าหากได้รับความผิดหวังอย่างรุนแรง ก็จะเกิดการ “ลัดวงจร” ขึ้นซึ่งเป็นอันตรายอย่างมาก ผลที่ปรากฏออกมาคือ “สมองล้า” แพทย์ต้องให้ยาระงับประสาท ถ้าเป็นการเจ็บป่วยทางร่างกายธรรมดาหมอก็อาจจะให้ยารักษาได้ แต่ถ้าเกี่ยวข้องกับจิตใจหรือจิตวิญญาณ ต่อให้ยาเทวดาก็รักษาไม่หาย!

โรคฝ่ายจิตวิญญาณก็ต้องบำบัดรักษาทางจิตวิญญาณ ถ้ารักษาไม่ถูกจุดก็จะทำให้เป็นโรคคือยาได้ง่าย ขอให้ท่านเข้าใจว่า พระเจ้าไม่ได้มีพระประสงค์ให้คริสเตียนมีความท้อแท้หรือมีสมองที่เมื่อยล้าพระองค์ทรงไว้ซึ่งฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนความวิตกกังวลให้กลับกลายเป็นความไว้วางใจได้ พระองค์จะเปลี่ยนความท้อแท้ผิดหวังให้กลายเป็นชัยชนะอย่างงดงามได้

เราสามารถที่จะสลัดความวิตกกังวลนี้ทิ้งไปได้ ด้วยการพึ่งในพระคุณของพระเจ้า เราจะต้องมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการที่จะเข้าสนิทสนมกับพระองค์ เราสามารถที่จะร้องขอพลกำลังจากพระคริสต์เพื่อจะดึงให้เราหลุดพ้นจากหลุมแห่งความวิปโยคนี้ แล้วพระองค์จะนำเราไปสู่จุดสุดยอดแห่งความมั่นใจและความชื่นชมยินดี

การที่เราจะได้มาซึ่งเสรีภาพนั้นมีใช่เป็นของง่ายนัก บางครั้งอาจจะกินเวลานานและผ่านกรรมวิธีหลายขั้นตอน บางครั้งต้องล้มลุกคลุกคลานเหมือนเด็กหัดเดิน แต่เราก็ต้องลุกขึ้นแล้วก้าวเดินไปข้างหน้า และเมื่อถึงเวลานั้นเราจะประสบกับชัยชนะ แต่สิ่งสำคัญที่สุด เราจะต้องเริ่มต้นด้วยความตั้งใจและมั่นใจอย่างแน่วแน่!

ถ้าท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่กำลังประสบกับโรคฝ่ายจิตวิญญาณอยู่ ขอให้กระทำได้ดังต่อไปนี้ (1) หาสถานที่ที่สงบเงียบสักแห่งหนึ่ง (2) เปิดพระวจนะของพระเจ้าเลือกอ่านตอนที่หนุนใจท่าน เช่น โยชูวาบทที่ 1 เพลงสดุดีบทที่ 103 หรือ โรมบทที่ 8 (3) คุณเขาลงอธิษฐานสารภาพด้วยความจริงใจ ที่ท่านไม่ได้ไว้วางใจในพระเจ้าเท่าที่ควร (4) ทูลเรื่องความปรารถนาอันแรงกล้าในอันที่จะดำรงชีวิตอย่างชัยชนะ

เหนือความสิ้นหวัง วิงวอนต่อพระองค์ด้วยความเชื่อ ขอให้พระองค์นำท่านออกจากการเป็นทาสของ
ความวิตกกังวล (5) เพื่อความมั่นใจว่าพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐาน ท่านควรเขียนคำทูลขอของ
ท่านทั้งหมดวางไว้เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

ก้าวต่อไป

การอธิษฐานทูลขอของท่านเป็นไปแบบไหน “ลม ๆ แล้ง ๆ” เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ถ้าท่านมิได้เป็นบุตรของพระเจ้าที่แท้จริง พระองค์จะไม่ทรงประทานสันติสุขที่แท้จริงและชัยชนะเหนือความสิ้นหวังให้ ถึงแม้ว่าท่านจะอ้างตัวว่าเป็นคริสเตียน แต่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการรับชีวิตใหม่เลย

การเป็นคริสเตียนมิได้หมายถึงบุคคลที่มีชีวิตที่น่านับถือ เป็นคนดี หรือละเว้นจากความบาปบางประการ เพราะเราได้พบว่าผู้ที่มิได้เป็นคริสเตียนแต่มีความประพฤติเรียบร้อยก็มีถมเถไป การที่จะทำดีหรือไม่ทำนั้น ไม่เกี่ยวกับความรอดที่พระเจ้าจะทรงประทานให้

คริสเตียนที่แท้จริงคือ ผู้ที่สารภาพบาปกลับใจเสียใหม่ รับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา ความรอดนั้นมิได้มีไว้เพื่อคนที่ทำความดีเท่านั้น แต่มีไว้สำหรับทุกคน เมื่อเราทราบความจริงเช่นนี้แล้ว เราควรจะมอบถวายชีวิตให้แก่พระคริสต์ เพราะพระองค์เป็นทางเดียวเท่านั้น (ดู ยอห์น 14:6)

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่า พระเยซูเป็นทางหนึ่ง หรือเป็นผู้ชี้ทางที่คิดคนหนึ่งเท่านั้น แต่พระองค์เป็นทางเดียวและไม่มีทางอื่นใดอีกแล้วที่จะนำเราขึ้นไปถึงพระเจ้าได้

มิใช่เป็นการพยายามทำความดี หรือถือสัจ โศษ อดอาหารหรือทรมานร่างกาย!

ท่านผู้อ่านที่รัก ท่านได้รับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านหรือยัง? ท่านแน่ใจไหมว่าท่านได้เป็นคริสเตียนอย่างแท้จริงแล้ว ถ้าท่านยังสงสัยลังเลใจ ขอแนะนำให้คุณทำดังนี้คือ อัญเชิญพระเยซูคริสต์ให้เข้ามาสถิตในจิตใจของท่าน นี่เป็นก้าวใหม่ของท่านอย่างแท้จริง ขอให้ท่านเข้ามาถึงพระเจ้าโดยยึดมั่นในพระวาจาของพระองค์ (มัทธิว 11:28) เมื่อท่านได้ปฏิบัติตามแล้ว ก็จงบอกต่อ ๆ ไปให้คนอื่น ๆ ทราบถึงสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำแก่ท่าน (โรม 10:9-10)

ชีวิตนิรันดร์

ผู้ที่ได้กลับใจบังเกิดใหม่แล้ว แต่ไม่แน่ใจในชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าทรงประทานให้ เขาสามารถจะทดสอบหลักฐานได้ว่า เขาได้เป็นบุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้วหรือยัง?

ประการแรก อาจารย์เปาโลได้บอกให้เราทราบถึงลักษณะของคริสเตียนแท้ว่า เขาเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ (2 โครินธ์ 5: 17) สิ่งต่าง ๆ ที่เป็น “ชีวิตเก่า” ก็จะมีคุณค่าน้อยลงไปและจะร่วงหลุดออกจากชีวิต ความสนใจแบบใหม่ ความต้องการแบบใหม่ แรงกระตุ้นชนิดใหม่ ความปรารถนาอย่างใหม่ก็จะค่อย ๆ คืบคลานเข้ามาแทนที่สิ่งใหม่ ๆ เหล่านี้อาจจะไม่ปรากฏชัดในระยะเริ่มแรกแต่ต่อมาก็จะกระจ่างชัดขึ้นเรื่อย ๆ

ประการที่สอง ผู้ที่ถูกสร้างชีวิตขึ้นใหม่นั้น จะมีความหิวกระหายในพระวจนะของพระเจ้า (ดู 1 เปโตร 2:2) เมื่อก่อนที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่นั้น เขาเห็นพระคัมภีร์เป็นสิ่งคร่ำครึ ล้าสมัย และเข้ากับความต้องการของตนในปัจจุบันนี้ไม่ได้ แต่เมื่อเขาได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริงแล้ว พระคัมภีร์ก็กลับกลายเป็นสิ่งที่มีค่าไปทันที เขาจะยอมรับว่า พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ทันสมัย พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังสามารถแก้ปัญหาส่วนตัวและส่วนรวมได้อีกด้วย ในหนังสือเล่มนี้เต็มแน่นไปด้วยพระสติปัญญาของพระเจ้า

ประการที่สาม ผู้ที่ได้รับความรอดอย่างแท้จริงแล้วนั้น จะอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดที่สุดระหว่างผู้ที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดกับผู้ที่รอดแล้วคือ คนที่ยังไม่ได้ได้รับความรอดจะอธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้าเฉพาะในยามที่อยู่ในภาวะฉุกเฉิน หรือยามเดือดร้อนอันตรายเท่านั้น แต่บรรดาบุตรของพระเจ้ามีความปรารถนาที่จะเข้าเฝ้าพระองค์อยู่ตลอดเวลา เขาไม่เพียงแต่กล่าวมุบมิบที่ริมฝีปากตอนก่อนเข้านอนหรือรับประทานอาหารเท่านั้น แต่เขาจะอธิษฐานวันละหลาย ๆ ครั้ง เขาไม่เพียงแต่กระทำให้เป็นที่พักพิงของพระเจ้าเท่านั้น แต่จะแสวงหาความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์

ประการที่สี่ ความรู้สึกและการแสดงท่าทีของเขาจะเปลี่ยนแปลงใหม่ ก่อนหน้านี้เขาเห็นพวกคริสเตียนเป็นคนรกรอกโลก ล้าสมัย แต่บัดนี้ เขามีความต้องการสนิทสนมกับพี่น้องคริสเตียน กระตือรือร้นในการรับใช้พระเจ้า ร้องเพลงด้วยใจร่าเริงเบิกบาน และอึ้งอ้อมใจเมื่อได้รับฟังคำเทศนา และที่สำคัญที่สุดเขาจะไปร่วมประชุมอธิษฐานที่คริสตจักรเป็นประจำ

ประการสุดท้าย ทศนคติต่อตัวเองเปลี่ยนไป แต่ก่อนนั้นเขาคิดแต่สิ่งที่จะได้รับ แต่เมื่อเป็นคริสเตียนเขาพร้อมที่จะเสียสละ เขาจะแสวงหาหนทางในการที่รับใช้พระเจ้า เขาจะมีความสนใจในองค์การประกาศต่าง ๆ เพื่อจะให้พระคำรัสตัสสุดท้ายของพระเยซูคริสต์บรรลุผลสำเร็จคือขยายไปจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก (ดู มาระโก 16:15, กิจการ 1:8)

มีอะไรเกิดขึ้น?

ถ้าเราจะหยุดและคิดใคร่ครวญถึงความรอดอย่างจริงจัง มองให้ลึกลงไปถึงแก่นแท้ของเรื่องนี้ แล้วถามตนเองว่า “พระเจ้าทรงกระทำอะไรเพื่อข้าพเจ้าบ้าง เมื่อข้าพเจ้าได้เชื่อและไว้วางใจในพระองค์ ...พระคำรับของพระองค์ยังคงมีผลต่อเนื่องในชีวิตของข้าพเจ้าอยู่ไหม?”

แล้วเราก็สามารถที่จะหลุดพ้นจากการเป็นทาสของความวิตกกังวลได้!

เราทราบดีว่า พระคริสต์ได้ทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อความผิดบาปของเรา แต่เมื่อผ่านไปหลายเวลา ท่านลืมไปหรือเปล่าว่า บาปของท่านได้รับการชดใช้แล้ว? มิใช่บาปในอดีต และปัจจุบันเท่านั้น แต่เป็นบาปในอนาคตด้วย ถ้าเราลืมความจริงข้อนี้ ก็จะเป็นเหตุให้จมลงในทะเลแห่งความวิตกกังวลได้ (ดู ฮีบรู 9:12, 26, 28)

ถ้าหากว่าเราได้หลงกระทำความผิดบาปอีก พระเจ้าผู้ซึ่งเป็นพระบิดาทรงมีสิทธิอย่างเต็มที่ในการที่จะตีสอนลงโทษและบังคับเรา (ดู ฮีบรู 12:6)

ให้เรากลับมาพูดถึงความรอดอีกสักเล็กน้อย ขอเรียนชี้แจงให้ท่านเข้าใจว่า ชีวิตนิรันดร์เป็นสิ่งที่เราได้รับได้ในทันทีที่ท่านต้อนรับเอาองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด มิใช่ประทานให้หลังจากที่ท่านตายไปแล้ว และถ้าหากท่านได้กระทำความผิดบาปลงไปอีก ก็มีได้หมายความว่า พระองค์จะปฏิเสธท่านหรือความรอดของท่านต้องสูญหายไป พระเจ้าพร้อมอยู่เสมอที่จะอ้าแขนออกต้อนรับคนที่ทำบาปแล้วยอมกลับใจเสียใหม่ พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างดีว่า ในอนาคตบุตรของพระองค์จะเป็นอย่างไร และถ้าเราไว้วางใจในพระองค์ อย่างแท้จริงแล้ว “พระองค์จะทรงคุ้มครองรักษาท่านมิให้ล้ม และทรงนำท่านให้ตั้งอยู่เฉพาะพระสิริของพระองค์ให้ปราศจากคำหยาบ และมีความร่าเริงยินดี” (ยูดา 24)

เมื่อพูดถึงความรอด สิ่งที่จะขาดเสียมิได้ก็คือ “ความบริสุทธิ์” เมื่อเรากลับใจใหม่ พระเจ้าประทานความชอบธรรมให้แก่เรา (ดู โรม 5:16-17) ในสายพระเนตรของพระเจ้า เรามิใช่เพียงแต่พื้นมลทินเท่านั้น แต่พระองค์ทรงถือเสมือนว่า เราไม่เคยทำบาปมาก่อนเลย ดังนั้น เราจึงเป็นผู้บริสุทธิ์ ภายใต้อาณัติของพระคริสต์ (ฟิลิปปี 3:9) และความชอบธรรมนี้จะดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

เท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เราได้เห็นแล้วว่า สิ่งสารพัดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเรานั้น เป็นมาโดยพระคริสต์ทั้งสิ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจะมิวิตกกังวลใจไปใย ทำไมเราจึงปล่อยให้ภูเขแห่งความทุกข์ระทมมากองสุ่มอยู่ในอกทั้ง ๆ ที่พระคริสต์มีฤทธิ์อำนาจช่วยได้?

ให้เรามอบกายถวายชีวิต การงาน ปัญหา ความทุกข์ ความกระวนกระวายใจไว้กับพระองค์ผู้ยิ่งใหญ่เถิด

เมื่อคริสเตียนทำบาป

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บอกเราอย่างชัดเจนว่า ความรอดนั้น เป็นพระราชกิจของพระเจ้า และมนุษย์ไม่ได้มีส่วนช่วยในงานนี้เลย เมื่อเป็นงานของพระเจ้าสิ่งนี้จึงยังยืนถาวรอยู่เป็นนิรันดร์ สิ่งนี้ที่นำเอาความสุขความชื่นชมยินดีมาสู่ชีวิตของเราอย่างหาที่เปรียบมิได้เลย

บางท่านอาจจะถามว่า เมื่อคริสเตียนรับเอาความรอดแล้ว เขายังจะทำบาปได้ไหม? ตอบ : คริสเตียนมีโอกาสที่จะหลงระเหิดทำความผิดบาปได้ ท่านทราบไหมว่าเมื่อคริสเตียนทำบาปมีอะไรเกิดขึ้น?

ประการที่หนึ่ง เขาจะสูญเสียความสุขในใจไป ความสุขที่วุ่นวายนี้เป็นผลมาจากความสามัคคีธรรมระหว่างเขากับพระเยซูและกับพี่น้องคริสเตียน เมื่อสันติสุขของพระเจ้าโบยบินออกจากจิตใจไปแล้ว ความวิตกกังวล ความตึงเครียดและความทุกข์ยากก็หลั่งไหลเข้ามาสู่ชีวิตของเขา

ประการที่สอง ความชื่นชมยินดีก็จะจากไปด้วย เราทราบดีว่า ความสุขนั้นเป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กาลาเทีย 5:22) เมื่อเราได้ทำบาปและไม่ยอมกลับใจสารภาพต่อพระเจ้า พระวิญญาณของพระองค์จะละจากการผลิตผลฝ่ายวิญญาณ หันมาเน้นความบาปที่เราได้กระทำนั้น ทำให้เราต้องถ่อมตัวถ่อมใจลงสารภาพต่อพระองค์

ประการที่สาม เมื่อทำบาป เราไม่สามารถที่จะเป็นพยานต่อคนอื่น ๆ ด้วย และจิตใจกระตือรือร้นที่อยากจะบอกเรื่องแก่พระเจ้าแก่เพื่อนบ้านก็หมดไป

สรุปอย่างง่าย ๆ ก็คือว่า ความบาปที่ได้กระทำลงไปและไม่ยอมสารภาพต่อพระเจ้าเปรียบเสมือนโจรที่ปล้นเอาความสุขของคริสเตียนไป เมื่อไม่มีความสุข ความกระวนกระวายใจก็จะเข้ามาแทนที่

แต่ช้าก่อน...พระเจ้าทรงจัดเตรียมทางแก้ไขไว้สำหรับภัยอันมหันต์นี้ พระเยซูคริสต์จะทรงช่วยปลดปล่อยท่านให้หลุดพ้นจากความผิดบาป เพียงแต่ท่านจะทำตามกติกาของพระองค์ คือ หนึ่ง เราจะต้องสารภาพ ความผิดบาปต่อพระองค์ (ดู 1 ยอห์น 1:9) ให้บอกต่อพระองค์อย่างตรงไปตรงมาว่า เราได้ผิดไปแล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดเมตตาชำระการล่วงละเมิดนั้น ๆ เมื่อกระทำสิ่งเหล่านี้ด้วยความเชื่อและความจริงใจแล้ว พระเจ้าจะกระทำตามพระสัญญาของพระองค์อย่างแน่นอน และเมื่อนั้นสันติสุขอันแท้จริงก็จะกลับเป็นของท่านอีกครั้งหนึ่ง แล้วเราก็จะพร้อมที่จะกลับมาอ้าปากเพื่อจะเป็นพยานต่อไป

การทดสอบ

มีสิ่งหนึ่งที่จะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับความวิตกกังวลคือ การทดลอง หรือ “การทดสอบ” เราถือว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องธรรมดาสามัญในชีวิตคริสเตียน การดำเนินชีวิตติดตามพระเจ้าจะเป็นไปแบบที่ละชั้นค่อย ๆ เจริญขึ้นเรื่อย ๆ ตอนแรก เขาจะเป็นทารกฝ่ายวิญญาณก่อน เขาจะต้องเรียนรู้ในความจริงเบื้องต้นของพระคัมภีร์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเปรียบเสมือนครูใหญ่จะเป็นผู้สั่งสอน ฝึกฝนและนำเขาเข้าสู่ความบริบูรณ์ในพระคริสต์

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ การทดสอบจะต้องเกิดขึ้นแน่ เป็นสิ่งที่ไม่อาจสามารถจะหลีกเลี่ยงได้ เราอาจกล่าวได้ว่า ชีวิตของผู้ที่เชื่อนั้น ถ้าไม่มีการทดสอบก็จะไม่เจริญเติบโตได้เท่าที่ควร การทดสอบอาจจะมาในรูปของปัญหาการเงิน ความเจ็บไข้ได้ป่วย ความโศกเศร้า ผิดหวัง

มีการทดสอบหลายประการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับความทุกข์ที่ชาวโลกกำลังประสบอยู่!

การทดสอบทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของท่านนั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ พระองค์ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นกับท่าน บางทีก็ออกมาในลักษณะการทดสอบ (ดู วิวรณ์ 3:19) เพื่อจะแก้ไขปรับปรุงและชำระสันดานไม่ดีบางอย่างให้ออกจากตัวของท่าน

ขอให้เข้าใจว่า พระเจ้าทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ลงไปด้วยความรัก เพื่อชีวิตของท่านจะมีวินัยและเหมาะสมกับพระราชกิจของพระองค์

ในบางครั้งเพื่อนบ้านของท่านที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนอาจจะมีปัญหาและความทุกข์น้อยกว่าท่าน และในบางกรณีคนเหล่านั้นสามารถเอาชนะต่อปัญหาได้งายรวดเร็วกว่าท่านเสียอีก ถึงแม้ว่าเขาทำ ความผิดบาปซึ่งท่านเองเมื่อมองแล้วยังเกิดความขยะแขยง แต่กลับปรากฏว่าเขาก้าวหน้า และประสบความสำเร็จอย่างดี

“ท่านอาจจะร้องถามพระเจ้าว่า “ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น?”

หลักความจริงมีอยู่ว่า เมื่อเวลาพิพากษามาถึง คนบาปที่ไม่เชื่อจะต้องถูกตัดสินตามความผิดของเขา (ดู ฮีบรู 9:27) ส่วนท่านนั้นได้ผ่านพ้นการพิพากษา รับเอาชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้าแล้ว ข้อแตกต่างอยู่ตรงนี้เอง

สรุปอย่างง่าย ๆ ก็คือว่า พระเจ้าทรงให้การทดสอบเกิดขึ้นกับเรานั้น ไม่ใช่ประสงค์ให้เราพบกับความล้มเหลว แต่เพื่อจะเสริมสร้างจิตวิญญาณให้แข็งแกร่งและมีชัยชนะในที่สุด ในการทดสอบบุตรของพระองค์แต่ละครั้งพระเจ้าทรงสัญญาว่า “จะไม่มากมายจนเกินที่เราจะทนได้” (ดู 1 โครินธ์ 10:13)

ความจริงในพระวณะของพระเจ้าตอมนี่ น่าจะเป็นแรงฤทธิ์ผลักดันให้เราผู้ซึ่งเป็นคริสเตียน
จะทิ้งความวิตกกังวลได้

จะเผชิญกับความวิตกกังวลได้อย่างไร?

เมื่อเราได้ต้อนรับเอาพระเยซูเข้ามาอยู่ในจิตใจแล้ว เราก็เป็นบุตรของพระเจ้า พระองค์ก็สถิตอยู่ด้วยและทรงรับรู้การกระทำทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเรา (ยอห์น 1:12, โรม 8:14-16) พระองค์ทรงรักเรามากกว่าพ่อแม่ที่เป็นมนุษย์เสียอีก พระองค์ทรงห่วงใยต่อความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณและการประพฤติของเรา พระองค์มีพระประสงค์ให้ชีวิตของเราเป็นเหมือนพระคริสต์ (โรม 8:29) นี่แหละเป็นเหตุที่พระองค์อนุญาตให้การทดสอบเกิดขึ้น เพื่อฝึกฝนเรา

เมื่อเรารู้ความจริงเช่นนี้แล้ว ก็ช่วยให้เราเข้าใจความหมายของความทุกข์ยากได้ดียิ่งขึ้น!

แต่ก็มักจะมีเรื่องที่น่าเศร้าเกิดขึ้นเสมอ คือ เมื่อมีความทุกข์ยากลำบากเกิดขึ้นกับคริสเตียนบางคน เขามักจะตีโพยตีพาย ร้องเหมือนเด็กอมมือว่า “พระเจ้าทรงลืมเขาเสียแล้ว”

เขามักจะร้องเอ็ดอึงว่า “ทำไมพระเจ้าจึงให้เหตุการณ์เลวร้ายอันนี้เกิดขึ้นกับผม (ดิฉัน)!” เขาอยากจะทำให้ทุกสิ่งดำเนินไปแบบราบเรียบ ตามความปรารถนาของเขา

มิใช่ว่าจะห้ามปรามเสียทีเดียว เมื่อใครคนใดคนหนึ่งได้รับความทุกข์ เขาก็สามารถที่จะเข้าเฝ้าต่อเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าและทูลถามเหตุผลได้โดยการอธิษฐาน (ดู 1 ยอห์น 5:14)

เราสันนิษฐานได้ 2 ทาง เกี่ยวกับความทุกข์ยากลำบากที่เกิดขึ้นกับชีวิตคริสเตียนคือ....

(1) เพราะคริสเตียนกระทำความผิดบาป การดำเนินชีวิตของเขาเป็นอุปสรรคขัดขวางการเป็นพยานที่ดี พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังเตือนเขาอยู่ ถ้าเขาขอมสารภาพความผิดบาปนั้น ๆ ต่อพระเจ้า (1 ยอห์น 1:9) พระองค์จะทรงชำระเขาทันที แล้วเหตุการณ์เลวร้ายต่าง ๆ ก็จะค่อย ๆ ทูลเบาบางลง

(2) เป็นการทดสอบจากพระเจ้า แร่ทองคำจะต้องได้รับการเผาผลาญ เพื่อถลุง ทดสอบ และในผลบั้นปลายนั้นจะพิสูจน์ให้เป็นเนื้อแท้อันมีค่าปรากฏแก่สายตา คริสเตียนก็เช่นเดียวกัน พระเจ้าต้องการแต่งเติมตัดต่อโดยการให้ความทุกข์ยากลำบากมาถึงชีวิต และเมื่อเราทนได้พระพรก็จะหลั่งไหลมาจากการทดสอบนั้น ๆ เราไม่ควรจะเป็นทุกข์และบ่นต่อว่าพระเจ้าในเรื่องนี้ แต่ให้เรา มีความอดทนจนกว่าชัยชนะจะมาถึง

เราได้พบกับชีวิตของหลายคนในพระคัมภีร์เดิมที่ผ่านการทดสอบและชีวิตของเขาเป็นพระพรหนุนใจเราเป็นอันมาก เช่น ชีวิตที่เต็มไปด้วยความเชื่อของโยบ น้อยคนนักที่จะประสบกับการทดสอบขนาดหนักดังท่านผู้นี้ แต่ท่านก็ผ่านวิกฤติการณ์อันนั้นมาได้

กษัตริย์ดาวิดผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดี ซึ่งเกื้อหนุนจิตใจเราเป็นอันมาก แต่ท่านก็ตกอยู่ในการทดสอบบ่อย ๆ นอกจากนั้นก็มีความนิเอดกับเพื่อนชาวเฮีบรายอีก 3 คนที่ตั้งใจจะถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า

เขาได้พบกับการทดสอบอย่างหนักหน่วง แต่พวกเขาก็ยังฉายแสงแห่งการเป็นตัวอย่างออกมา คุณตั้ง
ทองคำที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง

ในบางกรณีนั้น ยิ่งเราขอมงานต่อความปรารถนาของตนเอง และรีบรับพระประสงค์ของพระ
เจ้าที่เรายังไม่รู้เร็วมากเท่าใด พระพรก็ยิ่งจะหลั่งไหลมาเร็วมากเท่านั้น!

มองดูพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์และความรัก

ในโลกของเราทุกวันนี้ตายเดินไปด้วยคนที่ไม่น่ารักแต่แปลกมาก “ทำไมพระเจ้าจึงรักเรา เรามีดีอะไรหรือ?” คำตอบก็คือ “พระเจ้ารักเพราะรัก” พระคัมภีร์บอกว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (ยอห์น 3:16) เรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องตีความหมายให้ลำบากยากเย็นทางศาสนาศาสตร์เพราะมีพยานหลักฐานปรากฏแจ่มอยู่แล้วว่า พระองค์ทรงรักมนุษย์จนถึงกับยอมส่งพระบุตรลงมาตายไถ่บาป นำความรอดอันใหญ่หลวงมาให้ผู้ที่เชื่อทุกคน

มนุษย์ทั้งหลายเต็มไปด้วยบาปหนาอาชกรรม การกบฏเห็นแก่ตัว แต่พระเจ้ายังทรงรัก นับว่าเป็นสิ่งที่ล้าลึกเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ ความรักของพระเจ้าสำแดงออกทาง....

“การอภัยโทษบาปให้ผู้ทีกลับใจเสียใหม่”

อันความรักของพระเจ้านั้น เป็นความรักที่เราทั้งหลายผู้เป็นคนอาชกรรมไม่สมควรจะได้รับ การแสดงออกของเราไม่เพียงพอที่จะรับเอาความรักจากพระองค์ได้ นับได้ว่า เราเป็นผู้ที่โชคคืออย่างมหาศาลทีเดียว

ขอเรียนให้ทราบอย่างชัดเจนว่า ความรักของพระเจ้านั้นได้ขึ้นอยู่กับการประพฤติของเรา ความรักของพระองค์จะไม่ลดน้อยถอยลงไป ถึงแม้ว่าเราจะกระทำในสิ่งที่ไม่ถูก พระองค์สนพระทัยในชีวิตของเราทุกคน พระองค์ต้องการให้เรากลับมีความสามัคคีธรรมกับพระองค์

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ความวิตกกังวลจะปรากฏออกมาให้เห็นได้อย่างไร? ถ้าเราวิตกกังวลก็เท่ากับว่าเรากำลังสงสัยในความรักของพระเจ้า เป็นการปฏิเสธต่อพระลักษณะอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และมีหน้าซำยังหมิ่นประมาทต่อพระคุณของพระองค์อีกด้วย

เพียงแต่เราใคร่ตรงดูความรักของพระเจ้า ก็ทำให้เกิดสันติสุขในจิตใจได้

เพียงแต่อ่านถึงความรักของพระองค์ในพระคัมภีร์ ก็นำมาซึ่งความสงบสุขในจิตใจได้

เพียงแต่ขอให้พระเจ้าทรงฟื้นฟูความรักในตัวเรา ก็เป็นเหตุให้จิตใจเต็มล้นไปด้วยการขอบพระคุณ

พระเจ้านั้นทรงยิ่งใหญ่ยิ่งใหญ่นัก ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทรงกระทำไม่ได้ ฤทธิ์อำนาจของพระองค์มิได้สำแดงออกด้านอัตราเท่านั้น แต่จะพบในฝ่ายวิญญาณอย่างมากมาย

ถ้าเราจะพิจารณาถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทางด้านวัตถุ เช่น โลกของเรานี้มีเส้นรอบวง 24,902 ไมล์ (สองหมื่นสี่พันเก้าร้อยสอง ไมล์) และมีน้ำหนักรวมทีเดียว นอกจากนั้นก็ยังมีระบบสุริยะจักรวาล ซึ่งมีดาวเคราะห์อื่น ๆ อีก 9 ดวง และดวงจันทร์อีกมากมาย พร้อมทั้งดวงอาทิตย์ลูกกลมหีมาเป็นศูนย์กลาง ดวงอาทิตย์ใหญ่โตมากสามารถจะเอาโลกของเราบรรจุลงไปได้ถึง 1 ล้านลูก

ในระบบสุริยะจักรวาลยังมีดวงอาทิตย์ดวงอื่น ๆ อีกเฉพาะทางช้างเผือกอย่างเดียวก็มีดวงอาทิตย์ตั้ง 100,000 ล้านดวงแล้ว (หนึ่งแสนล้านดวง) ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าทึ่งมากที่สุด

นี่เป็นผีพระหัตถ์ของพระเจ้า!

บางครั้งเราไม่จำเป็นจะต้องไปรู้ว่ามียะไรรอบในจักรวาลอื่น ๆ บ้าง เพราะแม้แต่สิ่งของที่อยู่ในโลกเราก็มองไม่รู้ไม่หมดเลย เช่น ต้นไม้ ภูเขา แม่น้ำ ปลา และนกต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่มีใครสำรวจและรู้แน่ว่ามีจำนวนเท่าใด? ไม่ต้องไปพูดถึงพวกต้นไม้และพืชอื่น ๆ นักกวีผู้หนึ่งได้กล่าวเอาไว้อย่างถูกต้องว่า “โลกนี้เต็มไปด้วยสิ่งสารพัดอันดี ซึ่งสามารถบันดาลให้เราเป็นสุขดังพระราชาก็ได้”

พระเจ้าของเราเป็นผู้มีฤทธิ์อำนาจสูงสุด พระองค์สามารถนำเราให้พบกับความสุขที่แท้จริงได้ เพราะเราเป็นบุตรของพระองค์ ในเมื่อเราเป็นบุตรของพระเจ้าและจะมัววิตกกังวลอยู่ทำไม เราสามารถที่จะทูลขอในสิ่งที่ต้องการได้ทุกเมื่อ (เยเรมีย์ 33:3)

การที่เรากล่าวเช่นนี้ ก็มีได้หมายความว่า พระองค์จะทรงตอบคำถามของเราในทันทีทันใดตามที่ใจของเราปรารถนา คำอธิษฐานของเราหลายครั้งเป็นการแสดงออกที่โง่ และไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ถึงแม้กระนั้นก็ตาม พระกรรมของพระองค์ยังทรงเปิดอยู่เสมอพระทัยของพระองค์เต็มล้นไปด้วยความเมตตา พระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจอย่างเพียงพอที่จะช่วยได้

เคล็ดลับสุดยอดในการอธิษฐานคือ พระเจ้าจะสำแดงฤทธิ์อำนาจและน้ำพระทัยของพระองค์ให้ประจักษ์เมื่อเราอธิษฐานสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระองค์ (ดู 1 ยอห์น 5:14)

ผู้ช่วยอันทรงฤทธิ์

ให้เราหวนระลึกถึงเรื่องสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่ง ในคืนที่พระเยซูคริสตเจ้าของเราประทับอยู่ในโลก ก่อนที่จะถูกจับตรึงบนไม้กางเขน พระองค์อยู่ตามลำพังกับเหล่าสาวกในห้องชั้นบน พระองค์ทรงทราบดีว่า อะไรจะเกิดขึ้น พระองค์ทรงทราบว่า สาวกจะแตกกระจัดกระจายไปเหมือนฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง พระทัยพระองค์ทรงห่วงใยเขามาก พระองค์ได้ตรัสหนุนใจพวกเขาให้คลายความวิตกกังวล โดยบอกว่า ผู้ช่วยองค์หนึ่งคือวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาสถิตอยู่กับเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์นี้จะเป็นผู้ช่วยเหลือและปลอบประโลมใจในยามทุกข์ยาก

และแล้วเหตุการณ์ก็บังเกิดขึ้นสมจริง คือ 40 วัน หลังจากพระองค์สิ้นพระชนม์ (วันเพนเทคอสเต) พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมา และเริ่มพระราชกิจของพระองค์ทันทีทั้งในจิตใจของผู้ที่เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำมนุษย์ไปสู่การสำนึกตัวกลับใจใหม่ (ดู ยอห์น 3:7-8) และสร้างชีวิตของผู้ที่เชื่อขึ้นใหม่ คนที่เคยเป็นลูกของพญามารก็กลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้า พระราชกิจขั้นต่อไปก็คือทรงรับผิดชอบเกี่ยวกับการรับศีลล้างบาป (ดู 1 โครินธ์ 12:13) ของผู้ที่เชื่อ พระองค์ทรงแจ้งให้คริสเตียนเห็นถึงความจำเป็นในการสนิทสนมกับพระคริสต์และคนอื่น ๆ พระคัมภีร์ได้ยกตัวอย่างให้เราเห็นถึงลักษณะของอวัยวะที่จำเป็นจะต้องติดกับร่างกายนั้นใด คริสเตียนก็ได้ติดกับพระคริสต์นั้นนั่น

เหมือนกับการ “เชื่อม” หรือ “ร่วมทาง” หรือ “เข้าหุ้นส่วน” ด้านวิญญาณจิตในพระคริสต์อันเป็นคริสตจักรที่ไม่มีวันเสื่อมคลาย

กิจการของพระวิญญาณยังมีได้จบลงเพียงเท่านั้น พระองค์ยังทรงประทับตราผู้ที่เชื่ออีกด้วย (เอเฟซัส 4:30) เราต้องทราบว่า ในโลกนี้มีอำนาจของวิญญาณชั่วมากที่คอยทำลายสมาชิกของพระคริสต์ ถ้าชาดามันมีโอกาสมือไหว มันจะทำการฉกฉวยทันที แต่ขอบพระคุณพระเจ้าที่คริสเตียนทุกคนได้รับการประทับตราจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เป็นตราผนึกที่บอกว่า “นี่เป็นคนของพระคริสต์” พระองค์ได้ตรัสกับมารร้ายว่า “อย่าแตะต้องทรัพย์สมบัติของเรา”

เมื่อมีผู้หนึ่งใดต้อนรับพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะทรงกระทำภายในใจของผู้นั้น สิ่งนี้มิได้เกิดขึ้นเพราะคุณความดีของเรา แต่เป็นของประทานจากเบื้องบนและเป็นสิ่งที่ดำรงถาวรอยู่เป็นนิรันดร์ ถ้าเราเข้าใจเรื่องนี้อย่างแท้จริงแล้ว สันติสุขอย่างเหลือล้นก็จะหลั่งไหลมาสู่จิตใจของเราทุกคน

ที่กล่าวมาแล้วนี้ยังไม่เป็นการเพียงพอ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ในจิตใจของผู้ที่เชื่อ ยังได้ชำระจิตใจของคริสเตียนอีกด้วย และขออย่าให้เข้าใจผิดว่า การที่พระวิญญาณสถิตอยู่ในใจของผู้ที่เชื่อ นั้น มิได้หมายความว่า พระองค์ทรงแบ่งออกเป็นส่วน ๆ โดยสถิตกับคนโน้นนิดคนนี้หน่อย แต่

พระองค์ทรงสถิตอยู่กับทุกคนอย่างสมบูรณ์แบบ ท่านอาจสงสัยว่า สิ่งเหล่านี้จะเป็นไปได้อย่างไร ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ เพราะนั่นเป็นปัญหาของพระเจ้า มิใช่ของมนุษย์!

สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ เราสามารถสลัดเจ้าความวิตกกังวลทิ้งไป และมีความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริงได้ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในจิตใจของเราอยู่ตลอดเวลา มีบางคนเข้าใจผิดคิดว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตอยู่กับผู้ที่เชื่อในขณะที่เขาไม่ทำบาปเท่านั้น และขณะเมื่อเขาทำบาปพระองค์ก็จะละทิ้งไป แต่พระองค์ทรงสัญญาอย่างเป็นทางการเป็นมั่นเป็นเหมาะว่า “เราจะอยู่ร่วมกับท่านตลอดไป” (ดู ยอห์น 14:16)

แน่นอนเมื่อผู้เชื่อพระเจ้าได้หลงกระทำบาป พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเสียดพระทัยอย่างสุดซึ้ง และเมื่อเขาไม่เอาใจใส่ต่อเสียงเตือนและเสียงเรียกร้องของพระองค์ ก็เท่ากับว่าเขาได้ “ดับพระวิญญาณ” แต่พระองค์จะไม่ละเขาไป พระองค์จะทรงย้ำเตือนถึงความผิดบาป และเมื่อเขาสารภาพความบาปนั้น ๆ และดำเนินตามการทรงนำของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงเพิ่มอำนาจให้ พร้อมทั้งประเล้าประโลมใจและหนุนใจเขาอีกด้วย

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นองค์หนึ่งในสามของตรีเอกานุภาพ พระองค์ทรงสถิตย์อยู่ทั่วทุกประการ ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงทราบ เมื่อบรรดาบุตรของพระองค์อยู่ในความทุกข์โศกเศร้า พระองค์เป็นผู้ปลอบประโลมอันล้ำเลิศ ในช่วงเวลาแห่งความชื่นชมยินดี พระองค์ทรงมีความชื่นชมยินดีด้วย เมื่อเรามีความทุกข์ปัญหาพระองค์จะทรงนำทางและสำแดงให้เห็นประจักษ์ (ดู โรม 8:14)

พระวิญญาณไม่เพียงแต่คอยตักเตือนคริสเตียนทางอ้อมเท่านั้น บางครั้งบางครั้งพระองค์ทรงนำชีวิตตรง ๆ เลยทีเดียว พระองค์มิได้ทรงอยู่เฉย ๆ ทางเบื้องหลังและรอจนกว่าเรามีปัญหาแล้วจึงมาหา พระองค์ขอรับการช่วยเหลือ พระองค์ได้จัดเตรียมวางแผนการชีวิตของเราไว้ล่วงหน้า ทรงจัดการให้ชีวิตของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์

เมื่อเราใคร่ครวญถึงความจริงเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว จะเห็นว่าไม่มีช่องว่างสำหรับความวิตกกังวลเลย พระองค์ทรงพร้อมอยู่เสมอที่จะช่วยเรา เมื่อเรามีความทุกข์ท้อแท้ใจ พลุ่พลุ่ด้วยความโกรธ หรือมีความกลัว จงมอบปัญหาเหล่านี้ไว้กับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะพระองค์ท่านนั้นเป็นคำตอบ

พระคัมภีร์คือตำรา

พระคัมภีร์เป็นตำราแห่งการรักษาโรควิตกกังวลแต่ละหน้าในหนังสือเล่มนี้บรรจุแน่นไปด้วยตัวอย่างในวิธีการต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานให้เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ ให้เรามาพิจารณาดูในพระธรรมกิจการบทที่ 12:1-9 เป็นตัวอย่างสักเรื่องหนึ่ง....

หลังจากที่พระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ได้ไม่นานนัก กษัตริย์เฮโรดได้ปกครองคริสเตียนด้วยความเหี้ยมโหด ท่านสั่งให้ประหารชีวิตของยาโกโบซึ่งเป็นพี่ชายของยอห์นด้วยดาบ การกระทำเช่นนั้นเป็นที่ชอบใจของบรรดาผู้นำชาวยิวยิ่งนัก (ผู้นำชาวยิวคือ พวกอาลักษณ์และฟาริสี) เฮโรดคิดว่าจะเป็นการดีมากยิ่งขึ้น ถ้าจะจับเปโตรขังไว้ในคุกอีกคนหนึ่ง!

เหตุการณ์ดังเครียดมาก พวกคริสเตียนที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มควรจะทำอย่างไรดี?

คริสตจักรก็ได้ทำในสิ่งที่ควรกระทำคือ เรียกบรรดาผู้เชื่อมาร่วมใจกันอธิษฐานอย่างร้อนรน พวกเขาอธิษฐานอย่างเอาจริงเอาใจจนเวลาผ่านไปถึงดึกคืนที่ยังคืน ในขณะที่เปโตรถูกจับล่ามโซ่ติดกับทหารสองคนในคุก และมีทหารอีกหลายนายเฝ้าที่ประตู มองไม่เห็นทางเลยว่าเปโตรจะหลุดพ้นออกมาได้ และน่าประหลาดเช่นกันที่เปโตรไม่วิตกกังวลเลย เขากลับนอนหลับเสียอีก

แต่ทันใดนั้น เหตุการณ์แปลกประหลาดก็ได้บังเกิดขึ้น มีแสงสว่างจ้าเข้ามาในคุก และมีทูตของพระเจ้าออกมาจากแสงนั้น พวกทหารสะดุ้งโหยงเผ่นพรวดไปคนละทิศละทาง โซ่ที่ล่ามข้อมือของเปโตรก็หลุดออกดังทำด้วยกระดาศ อัครสาวกเดินตามทูตสวรรค์ไปติด ๆ ผ่านประตูที่ละชั้นจนกระทั่งมายืนอยู่นอกถนนใหญ่ ขณะที่เดินตามทูตสวรรค์นั้น เปโตรคิดว่าตนเองได้ฝันไป จนกระทั่งเมื่ออากาศเย็น ๆ ได้กระทบกับผิวของเขา เปโตรคงจะหยิกเนื้อตัวเองแรง ๆ จึงทำให้เขารู้สึกตัวว่าสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นเป็นความจริง ทันใดนั้นทูตสวรรค์ก็ละจากไป

อัครสาวกเดินตายจึงรีบตรงไปยังบ้านของยอห์น และมาระโกทันที เมื่อถึงแล้วจึงเคาะประตูเบา ๆ สักครู่หนึ่งมีสาวคนใช้คนหนึ่งชื่อ โรดาออกมาจะเปิดประตู พลันนางก็จำได้ว่าเป็นเสียงของเปโตร จึงตกตะลึงลืมเปิดประตู แต่หันกลับวิ่งไปหาสาวกคนอื่น ๆ ที่กำลังอธิษฐานกันอยู่ กว่าพวกเขาจะเชื่อ นางก็ต้องยืนยันแล้วยืนยันอีก จากนั้นความปีติยินดีก็ตามมาอย่างล้นเหลือ

มีไม่บ่อยนักที่พระเจ้าจะส่งทูตของพระองค์ลงมาปล่อยคริสเตียนออกจากคุก แต่พระองค์ทรงกระทำให้เราประจักษ์แก่ตาแล้ว สิ่งสำคัญที่จะต้องจดจำไว้เสมอก็คือไม่มีสิ่งใดยากสำหรับพระองค์ พระองค์ทรงทำได้ทุกสิ่งพระองค์ทรงสนพระทัยในบุตรของพระองค์ทุกคน ฤทธิ์อำนาจของพระองค์สามารถช่วยเราได้

แต่อย่าลืมว่า เบื้องหลังของการช่วยเปโตรออกจากคุกครั้งนี้คือการ “อธิษฐาน” ด้วยใจร้อนรน
นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

นี่ก็อีกเรื่องหนึ่ง!

เมื่อครั้งที่เปาโลกับซีลาได้เดินทางประกาศพระกิตติคุณไปถึงเมืองหนึ่งชื่อฟิลิปปอย (ดูในกิจการ 16:12-40) ซึ่งเป็นเมืองขึ้นของโรม ชาวเมืองฟิลิปปอยได้ต้อนรับเอาข้าวแห่งความรอดด้วยความเต็มใจ พระคัมภีร์ได้บันทึกว่า เปาโลเต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และได้มีคนจำนวนมากมาถึงพระคริสต์

ในขณะที่เปาโลได้พำนักอยู่ที่เมืองนี้ ท่านได้ขับผีออกจากร่างของเด็กหญิงคนหนึ่ง ผีที่สิงเด็กคนนั้นเป็นผีหมอดู ซึ่งทำนายอนาคตได้ จึงเป็นเหตุให้คนไร้ศีลธรรมบางพวกใช้เด็กคนนี้เป็นเครื่องมือหาเงินเข้ากระเป่า คนพวกนี้โกรธแค้นเปาโลกับซีลามาก ถึงกับลงมือจับกุมคนทั้งสองนำไปให้ผู้ปกครองเมืองลงโทษ

ผู้รับใช้ของพระเจ้าทั้งสองคนถูกโบยตีด้วยแส้ และถูกนำตัวไปขังไว้ในคุกมืดใต้ดิน พร้อมกับถูกล่ามโซ่ไว้ที่ข้อเท้าทั้งสองข้าง!

เรามีความเชื่ออย่างไม่สงสัยว่า คริสตจักรที่เพิ่งเกิดใหม่ในเมืองนี้จะต้องอธิษฐานเพื่อเปาโลกับซีลาแน่ ๆ ถึงแม้จะไม่ได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ก็ตาม นี่คือนี่ที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน

บรรยากาศในคุกตอนเที่ยงคืน แทนที่จะได้ยินเสียงกรวยครางเนื่องจากแผลระบม หรือเสียงโวยวายสลดสาบानจากนักโทษ กลับมีเสียงประหลาดดังออกมาจากปากของผู้รับใช้พระเจ้าทั้งสอง เป็นเสียงอธิษฐานและสรรเสริญพระเจ้า ซึ่งเพื่อนร่วมคุกทุกคนได้ยินอย่างถนัดชัดเจน

ในทันใดนั้นก็บังเกิดแผ่นดินไหว รากกุศสันสะเทือนสะท้าน ประตูคุกก็เปิดออกทุกบาน โซ่ตรวนที่จำจองเหล่านักโทษอยู่ที่หลุดออกสิ้น พวกเขาถึงโลดใจที่เป็นอิสระอีกครั้งหนึ่ง

ผู้คุมตกใจกลัวจนตัวสั่น เพราะถ้านักโทษหนีไปเขาจะต้องรับผิดชอบทั้งหมด นั่นก็หมายถึงชีวิตของเขาเอง เขาชักดาบออกหมายจะฆ่าตัวตาย แต่เปาโลได้ห้ามไว้เสียก่อน จากนั้นท่านก็นำผู้คุมเข้ารับเชื่อในพระเยซูคริสต์เปาโลกับพวกก็ได้รับความช่วยเหลือจากผู้คุม และผู้คุมกับครอบครัวก็รับศีลบัพติสมาในคืนวันนั้นเอง

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ช่างประหลาดนักหนา เป็นการปิดฉากลงด้วยความสุขชนิดที่เปาโล ซีลา และครอบครัวของนายคุกเองก็คาดไม่ถึง

เป็นความจริงที่ว่า พระเจ้าทรงสามารถดูแลรักษาผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นจากการข่มเหงและภัยพิบัติต่าง ๆ เช่นการถูกจำจอง ความทุกข์ยากลำบากและ ฯลฯ ได้ แต่พระองค์ทรงพอพระทัยที่จะให้เหตุการณ์เลวร้ายเกิดขึ้นเพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงนำเขาให้ผ่านเหตุการณ์เหล่านี้โดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เมื่อนั้นทุกคนจะได้ประจักษ์ถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์

คุณแม่ผู้โศกเศร้า

มีเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์เดิมที่น่าจะนำมากล่าวในที่นี้ เพราะลีลาชีวิตของเจ้าของเรื่องน่าสนใจมาก คือมีหญิงหม้ายคนหนึ่ง เธอเป็นภรรยาของผู้เผยพระวจนะ นางมีปัญหาเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ มาก จะทำมาหากินก็ลำบากนางไม่มีทางเลือกทางอื่น นอกจากจะให้ลูกสองคนไปเป็นทาสรับใช้คนอื่น นี่เป็นเหตุแห่งความวิตกกังวลของนางอยากจะถามท่านผู้อ่านว่า มีใครบ้างเคยประสบกับเหตุการณ์ทำนองนี้

ให้เราติดตามดูซิว่า พระเจ้าจะทรงกระทำอย่างไรแก่นาง? (ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 4:1-7)

หญิงหม้ายผู้นี้ได้ไปหาเอลีซาซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าในสมัยนั้น นางบอกถึงความกระวนกระวายใจ ความทุกข์โศกและปัญหาอื่น ๆ คนของพระเจ้าได้ถามนางว่า นางมีทรัพย์สมบัติอะไรเหลืออยู่บ้าง? นางตอบว่ามีน้ำมันเพียงไหเดียวเท่านั้น!

เอลีซาได้บอกนางว่า ไปยืมกะลามังเปล่า ๆ หลาย ๆ ใบจากเพื่อนบ้านข้างเคียง ท่านได้ยื่นแก่นางว่า “อย่าให้น้อย!” ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 4:3 นางตอบว่าอย่างไร? นางทำตามคำแนะนำหรือไม่? นางมีความมั่นใจมากน้อยเพียงไรในคนของพระเจ้า? เอลีซายังสั่งกำชับอีกว่า ให้พาลูกสองคนเข้าไปในบ้าน ทั้งกะลามังเปล่ากับน้ำมันไหนั้นนางจะต้องเทน้ำมันออกจากไหใส่ภาชนะเหล่านั้นให้เต็มหมดทุกใบ

หญิงหม้ายได้กระทำตามคำสั่งทุกประการ นางเท...เท และเท กะลามังแล้วกะลามังเล่าเต็มหมดนางได้บอกว่า “เอากะละมังมาให้แม่อีกลูกหนึ่ง” ลูกตอบว่า “กะลามังหมดแล้ว” ทันใดนั้นน้ำมันก็หยุดไหล (ดู 4:6) หญิงหม้ายได้ถามผู้รับใช้ของพระเจ้าว่า “จะให้ทำอย่างไรต่อไป?” ท่านเอลีซาก็บอกว่า ให้เอาน้ำมันนั้นไปขายเพื่อชำระหนี้สินเสีย ส่วนที่เหลือก็ใช้สำหรับเลี้ยงชีวิตต่อไป พวกลูก ๆ ก็พ้นจากการเป็นทาส เขามีชัยชนะเพราะความเชื่อที่ไม่มีเงื่อนไข

เหตุการณ์แปลกประหลาดอีกเรื่องหนึ่ง ในพระคัมภีร์เดิมเกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระเจ้าชื่อเอลียา พระเจ้าได้ตรัสสั่งให้ท่านไปหาหญิงหม้ายคนหนึ่งในเมืองเศราฟัทพระองค์บอกเอลียาว่า ที่เมืองนี้เขาจะได้การเลี้ยงดูจากเธอขามนี้เป็นหน้าแล้งกันดารอาหารยิ่งนัก เมื่อท่านเดินทางไปถึงก็พบว่าเธอมีน้ำและแป้งเพียงเล็กน้อยเท่านั้น พอเป็นอาหารของเธอและลูก และมือนี้ก็เป็นมือสุดท้าย เมื่อรับประทานแล้วก็ต้องนอนรอความตาย เอลียาได้บอกแก่นางว่า ให้เอาแป้งนั้นทำขนมก้อนเล็ก ๆ ให้ท่านก่อนแล้วจึงค่อยทำสำหรับนางเองกับลูก แน่นอนเมื่อหญิงหม้ายได้ยินคำพูดประโยคนี้ของผู้รับใช้พระเจ้า นางจะต้องเกิดความวิตกกังวลเป็นธรรมดา แต่ทว่า...นางก็ยอมเชื่อฟัง

ถ้าหากว่านางจะปฏิเสธ ไม่ยอมทำหรือชักช้ารีรออยู่ก็ยอมจะไม่มีใครต่อว่านางได้ แต่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้อย่างชัดเจนว่า นางทำขนมให้เอลียารับประทานก่อนเพราะความเชื่อของนาง พระคัมภีร์

กล่าวว่า นางได้รับอย่างสิ้นเหลือ “แป้งในหม้อก็ไม่หมด น้ำมันในไหก็ไม่ขาด” (16:16) จนกระทั่งฤดู
ฝนย่างเข้ามา และการกัณดารอาหารก็สิ้นสุดลง เรื่องนี้ก็จบลงด้วยความสุขโดยทั่วหน้ากัน

ในเรื่องที่เกิดขึ้นนี้เราไม่อาจจะหาข้อมาต่อว่าพระเจ้าได้แม้แต่คำเดียว เพราะพระองค์ทรงสมา
รถประทานสิ่งที่จำเป็นแก่เราได้ พระองค์ทรงประทานผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์

ความวิตกกังวลและ.....สิ้นหวัง

ผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าก็มีโอกาสตกในห้วงเหวแห่งความวิตกกังวลและความสิ้นหวังได้เหมือนกัน เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในพระคัมภีร์เดิม 1 พงศกษัตริย์ 19:1-18 เป็นช่วงระยะเวลาก่อนที่ความวิตกกังวลจะเขื่อนมาถึง เอลิยาได้นำกำลังของผู้ที่เชื่อพระเจ้าเข้าพิสูจนกับพระบาอัล เป็นการประลองกำลังอำนาจระหว่างพระเจ้ากับซาตาน ระหว่างผู้ที่ติดตามพระเจ้ากับพวกไหว้รูปเคารพผลพิสูจนปรากฏออกมาว่า พระเจ้าทรงมีชัยชนะอย่างงดงาม พระองค์ประทานไฟตกลงมาจากท้องฟ้าตามคำอธิษฐานของเอลิยา เป็นผลสำเร็จอย่างอัศจรรย์ที่สุด

แต่ต่อมาเหตุการณ์ก็เริ่มแปรเปลี่ยนไป ราชนิเยซาเบล มเหสีของกษัตริย์อาหับผู้ครอบครองประเทศอิสราเอลพระนางเป็นคนชั่วและนับถือรูปเคารพอย่างเข้ากระดูกดำพระนางทรงเดือดดาลมากที่พระบาอัลต้องพบกับความพ่ายแพ้ คนรับใช้พระบาอัลถูกฆ่าตายถึง 450 คน เยเซเบลทรงปฎิญาณว่า ถ้าภายใน 24 ชั่วโมงนี้ พระนางมิได้ฆ่าเอลิยาเป็นการแก้แค้นแล้ว ก็ขอให้พระบาอัลลงโทษพระนาง

ให้เรากลับมาดูทางด้านเอลิยาบ้าง หลังจากได้รับชัยชนะอันงดงามในครั้งนี้แล้ว ทุกคนก็มั่นใจว่า ท่านคงจะไม่หวาดหวั่น และคงจะหัวเราะเยาะคำปฎิญาณของมเหสีของกษัตริย์อาหับ แต่เหตุการณ์กลับตาลปัตรแทบไม่น่าเชื่อว่าเอลิยาจะขวัญเสียและหวาดกลัว โดยไม่ยอมคิดคำนึงถึงเหตุผล เขาหนีหัวซุกหัวซุนตลอดทั้งวันในป่าทึบกันดารเพื่อรักษาชีวิตไว้ และท้ายที่สุดเมื่อเหน็ดเหนื่อยก็นั่งพักอยู่ใต้ต้นไม้ และท่านได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าเอาชีวิตของท่านไปเสีย!

นี่เป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ อันน่าประหลาดสำหรับคนที่เพิ่งขอไฟตกลงมาจากฟ้าฆ่าบรรดาคนที่ เป็นศัตรูของพระเจ้ามาหยก ๆ สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้มิได้เป็นผลของความวิตกกังวล แต่เป็นเชื้อแห่งความวิตกกังวลที่เพาะลงไปในจิตใจทีละน้อย ๆ ผลก็ปรากฏออกมาในรูปของความปวดร้าว เศร้าหมองและสิ้นหวัง

เอลิยากำลังเป็นเช่นนี้ด้วย ท่านอ่อนเพลียและหมดหวังจึงนอนลงใต้ต้นไม้และกลับไป ก็มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปลุกท่านและเอาขนมปังและน้ำให้ท่าน ท่านรับประทานและดื่มเสร็จแล้วก็นอนลงไปอีก ต่อมาทูตสวรรค์ก็มาครั้งที่สองและปลุกให้ลุกขึ้นพร้อมสั่งอาหารร้อน ๆ ให้ด้วยอาหารประหลาดสองมือนั้นทำให้เอลิยาดำรงชีวิตต่อไปได้ถึงสี่สิบวันสี่สิบคืน ต่อมาท่านเดินทางไปถึงภูเขาโฮเร็บและพบถ้ำแห่งหนึ่งซึ่งหลบซ่อนตัวอยู่ที่นั่น และพระเจ้าเสด็จมาหาท่านและถามว่า ท่านกำลังทำอะไรอยู่ที่นี่!

ไม่มีคำตำหนิหรือเยาะเย้ยหรือการลงโทษใด ๆ จากพระเจ้า เอเลียได้อธิบายให้พระองค์ฟังว่า ผู้รับใช้ของพระเจ้าทั้งหมดมีเพียงท่านผู้เดียวที่มีชีวิตรอดอยู่ นอกนั้นถูกฆ่าตายหมด พระเจ้าได้สำแดง ให้เอเลียทราบว่ ท่านเข้าใจผิด พร้อมกับทรงแต่งตั้งท่านใหม่และได้นำกลับไปยังตำแหน่งเดิม

หลังจากพบกับชัยชนะก็มักจะมีอันตราย ทุกคนจะต้องเข้าไปใกล้ชิดกับพระเจ้าอยู่เสมอ เมื่อบังเกิดความผิดพลาดควรจะสารภาพกับพระเจ้าตรง ๆ เพื่อจะมีการอภัยโทษ ชำระบาป และมีโอกาสรับใช้พระองค์อีกต่อไป

ความวิตกกังวล 2 ประเภท

ประเภทที่หนึ่ง อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความห่วงใยแบบโง่ ๆ โดยไม่จำเป็น ไม่มีมูลเหตุเพียงพอ สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้อาจจะเนื่องจากการได้รับข่าวผิด ๆ หรือรับรู้เรื่องราวไม่เพียงพอ เมื่อไม่เพียงพอก็ไม่ทราบเรื่องราวที่แท้จริงทั้งหมด แล้วก็สรุปเอาแบบผิด ๆ ความวิตกกังวลชนิดนี้แก้ได้โดยง่าย คือต้องสืบเสาะค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ จะช่วยให้ท่านเข้าใจดีขึ้น แล้วความวิตกกังวลก็จะหายไป

บางครั้งอาจจะเป็นไปได้ที่ท่านตกอยู่ในภาวะห่วงใยในสิ่งที่ไม่ใช่ธุระของท่าน เรามักจะวิตกกังวลแทนคนอื่น ๆ เสมอ วิธีที่ได้ผลดีที่สุดก็คือ อย่าไปวิตกกังวลถึงเรื่องของคนอื่น ปล่อยให้เขาตามเรื่องตามราว

แต่ถ้าสมมุติว่า มีปัญหาเกิดขึ้นจริง ความยากลำบากเกิดขึ้นจริงและมีอันตรายด้วย ก็ขอให้ท่านถามตัวเองว่า “ความวิตกกังวลจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับคำตอบหรือไม่?” เมื่อรู้ว่าไม่สามารถที่จะแก้ไขสถานการณ์ได้ ถ้าไม่คิดถึงเรื่องเหล่านั้นเสียเลย ก็ไม่เป็นการฉลาดกว่าหรือ? ควรจะใช้จิตสำนึกตรองดู

ความวิตกกังวลบางอย่างเกิดจากคนอื่นที่เราคบหาสมาคมด้วย คนนั้นเป็นคนเจ้าทุกข์แล้วท่านก็รับเอาความทุกข์ของเขาเข้ามาสู่ชีวิตของท่าน และเมื่อมีเพื่อนบางคนประสบกับปัญหาในการทำงานเดียวกันนี้ ท่านก็สรุปในทันทีทันใดว่า จะเกิดความเสียหายเช่นเดียวกับคนนั้น ท่านทราบได้อย่างไร? เพราะส่วนประกอบของปัญหาอาจจะแตกต่างกัน ฉะนั้นผลที่ปรากฏออกมา ก็จะแตกต่างกันราวกับฟ้ากับดินก็ได้

ให้มาคิดอีกแง่หนึ่ง ความวิตกกังวลอาจจะเริ่มจากข่าวที่เราฟังมาอย่างผิด ๆ หรืออาจจะเป็นเพราะ “เราฟังไม่ได้ศัพท์ ก็จับเอามากระเดียด” เราคิดไม่ดีหรือไม่ทันคิดก็ตัดสินใจโครมครามลงไป นี่แหละจึงเป็นปัญหาทางฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทรงทราบปัญหานี้ดี พระองค์พร้อมเสมอ ที่จะประทานสติปัญญาให้แก่คนที่ร้องทูลขอการอธิษฐานด้วยความเชื่อแบบง่าย ๆ จะบรรลุผลสำเร็จ

ขณะที่ท่านเล่าอาการ ไข้และความหวาดวิตกให้หมอฟัง หมอจะนั่งฟังอย่างสงบ ไม่มีอาการทุกข์ร้อน ทั้งนี้เป็นเพราะหมอรู้จักการรักษาโรคได้ดี จะรักษาวิธีไหนจะใช้ยาขนานใดบ้าง หมอทราบดีว่าเมื่อสั่งจ่ายยาให้ท่านไปแล้ว อาการหวาดวิตกของท่านก็จะหายไปด้วย

เราทั้งหลาย ผู้เป็นบุตรของพระเจ้ก็เช่นเดียวกันควรจะนำความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์ดูอย่างสุขุมรอบคอบว่า สิ่งนี้เกิดขึ้นจริงหรือ? หรือเป็นข่าวโคมลอย? มีข้อมูลที่สามารถพิสูจน์แล้วหรือ? ความวิตกกังวลที่เป็นอยู่จะช่วยชีวิตของเราให้ดีขึ้นไหม? เมื่อพิจารณาอย่างถ่วงถ้และหาคำตอบที่แท้จริงได้ เชื่อแน่ว่า ความวิตกกังวลของท่านจะลดลงไปถึงครึ่งหนึ่งทีเดียว

ประการที่สอง มิใช่เป็นความวิตกกังวลแบบโง่เขลาไร้เหตุผล แต่เป็นปัญหาที่มีข้อเท็จจริง เป็นความวิตกกังวลที่ควรจะได้รับพิจารณาอย่างรอบคอบ ขอให้เราทบทวนถึงคำจำกัดความอีกครั้งหนึ่ง ความเป็นห่วงหวั่นถึงความคิดในแง่ที่สงบ พอดี ไม่มากเกินไป อีกทั้งยังมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ ส่วนความวิตกกังวลอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความวิตกกังวลเหตุขาดการพิจารณาอย่างรอบคอบ บางครั้งนำไปสู่การเป็นโรคจิต ซึ่งทำให้อารมณ์เสียอยู่บ่อย ๆ

ความห่วงหวั่นนั้นเป็นสิ่งที่ดีและจำเป็นต้องมี เราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ แต่ความวิตกกังวลเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ มันไม่ได้ช่วยอะไรให้ดีขึ้นเลย มีแต่เลวลงเรื่อย ๆ

ตามปกติวิสัยแล้ว มนุษย์ทุกคนย่อมมีความเป็นห่วงเป็นใย เรามีความต้องการสิ่งอื่น ๆ เช่นเดียวกับคนทั่วไป แต่เราไม่ควรห่วงหวั่นมากเกินไป เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ทุกอย่าง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะนำเราไปสู่ความไพบูลย์ในพระคริสต์ จิตวิญญาณของเราจะเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ

ชีวิตของคริสเตียนแตกต่างจากคนธรรมดาทั่วไป ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ศัตรู ความทุกข์ยากลำบากหรือความทรมาน สิ่งเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ ไม่มีคริสเตียนที่บังเกิดใหม่อย่างแท้จริงและร้อนรนรักพระเจ้าจะหลีกเลี่ยงจากปัญหาดังกล่าว

เหตุการณ์เหล่านี้จะเป็นไปได้อย่างไร ในเมื่อคริสเตียนมีพระบิดาและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสถิตอยู่ด้วย? เป็นไปได้เพราะมีปัญหาบางอย่างอยู่นอกเหนือความเข้าใจของเรา พระทัยของพระองค์ลึกซึ้งเกินกว่าที่เราจะคาดคิดได้ พระองค์มิได้ผูกพันอยู่กับสิ่งของในโลกนี้ แต่ทรงอยู่กับสิ่งที่อยู่เบื้องบน พระองค์สนพระทัยชีวิตอันนิรันดร์ของเรา พระองค์มีพระประสงค์ที่จะช่วยเราจนถึงที่สุด

พ่อแม่ที่ฉลาดในการเลี้ยงบุตรของตนนั้น ก็จะปล่อยให้เด็กผจญกับปัญหาความทุกข์ยากบ้าง เพื่อจะเป็นการสอนและเตรียมพวกเขาให้เผชิญกับชีวิตในอนาคตได้ ในขณะที่เดียวกันพ่อแม่ก็จะคอยเฝ้าดูอย่างเอาใจใส่ เขาจะไม่ปล่อยให้การทดสอบเช่นนี้หนักเกินไป

พ่อแม่รักลูกฉันใด พระเจ้าก็ทรงรักคริสเตียนฉันนั้น! และรักมากกว่าหลายร้อยหลายพันเท่า

ต่อคำถามที่ว่า เราควรจะวิตกกังวลถึงปัญหาที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นหรือไม่? คำตอบก็คือ ไม่ควรเป็นเช่นนั้น เราควรยอมรับและเรียนรู้จากบทเรียนเหล่านี้ โดยดำเนินชีวิตแต่ละวันด้วยการอธิษฐานและมีความเชื่อหวังใจว่า พระเจ้าทรงดูแลรักษาเรา

พระคัมภีร์อันล้ำเลิศ

ในพระวจนะของพระเจ้ามีอยู่หลายตอนที่สามารถช่วยขจัดความวิตกกังวลให้ออกจากความคิดของเราได้ ข้อความดังกล่าวนี้ ท่านไม่ควรเพียงแต่อ่านผ่านไปเท่านั้น แต่ควรท่องจำและภาวนาข้อความเหล่านั้นเป็นประจำ

ในตอนต้นของเพลงสดุดีบทที่ 39 ได้ทำทนายพวกเราอย่างมาก ซึ่งพอจะสรุปได้ประโยคเดียวว่า “อย่าวิตกกังวล” บังเอิญเราชอบเปรียบเทียบชีวิตคริสเตียนกับผู้ที่ไม่เชื่อ เรามักจะคิดว่า เรามีปัญหา มากกว่าชาวโลก พวกเขาร่ำรวยแต่พวกเราากจน ผู้เขียนเพลงสดุดีตอนนี้ได้เตือนว่า ชีวิตของคนเหล่านั้นสั้นนิดเดียว แต่ของพวกเรายาวนานเป็นนิรันดร์

เมื่อพิจารณาต่อไปจะพบว่า เพลงสดุดีมีหลักสูตรของการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่มีความสุขดังนี้ ประการแรก เราจะต้องวางใจในพระเจ้า ทั้งนี้รวมถึงการ “กระทำดี” ด้วย (คูสดู 37:3) พระวจนะของพระเจ้าได้ให้ความมั่นใจแก่เราว่า เราจะ “อาศัยอยู่ในแผ่นดิน” ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยพระพร และเราจะได้รับการ “เลี้ยงดู” ตามใจปรารถนา

ประการที่สอง ผู้ที่มีความสุขจะต้องปิตินดีเท่าที่ควร ทางที่ถูกคือ เขาควรจะมีสุขความยินดีอย่างที่สุดในพระราชกิจและพระคำของพระองค์ ไม่ดำเนินชีวิตตามใจปรารถนาหรือตามความเขี้ยวของโลกลนี้

ประการที่สาม ก็มีความหมายที่ลึกซึ้งมากคือ เขาจะต้องมอบทางของเขาไว้กับพระเจ้า (บทที่ 37:5) หมายความว่า เขาไม่เพียงแต่ต้อนรับเอาพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น แต่ได้วางชีวิตของเขาไว้ในอู่พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าอีกด้วย เคล็ดลับแห่งความมีชัยก็คือไว้วางใจในพระองค์ทุก ๆ วัน ตั้งแต่เช้าจรดค่ำ ในทุกสถานการณ์ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น จงวางใจในพระเจ้า และมีความเชื่อว่าพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ

ประการสุดท้าย คือจุดสุดยอดของการดำเนินชีวิตคริสเตียน คือ “จงสงบอยู่ต่อพระเจ้า” เราไม่ต้องแบกภาระทุกอย่างไว้เพียงคนเดียว แต่ฝากไว้กับพระองค์ ถ้าหากท่านได้กระทำเช่นนี้แล้ว ความปรารถนาของเราจะไม่ผลสำเร็จ ก็ขอให้รอนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ

ถ้าท่านดำเนินตามข้อตักเตือนแห่งพระคุณนี้ด้วยความสัจย์ซื่อ พร้อมทั้งเชื่อพระสัญญาของพระองค์ท่านก็ไม่เปิดช่องให้ความวิตกกังวลนั้นเกิดขึ้นได้ ดูประหนึ่งเป็นวิชิธรรมดาแบบง่าย ๆ แต่ทว่าลึกซึ้งมาก การรักษาเยียวความวิตกกังวลนั้น มิใช่เป็นวิธีการจากสติปัญญาของมนุษย์ หรือจากนักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญ แต่การรักษาโรคแห่งความวิตกกังวลจะต้องมาจากพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด ผู้ทรงสร้างและประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อช่วยเหลือเรา

อย่าวิตกกังวล

ท่านอาจจะไม่สนใจพิจารณาฟิลิปปี บทที่ 4:6-7 พระธรรมตอนนี้เป็นข้อแนะนำที่สำคัญที่สุดที่สอนว่า “อย่าวิตกกังวล” บางฉบับก็แปลว่า “อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ” และบางฉบับก็แปลว่า “อย่ากระวนกระวายใจ” ถึงแม้จะแปลอย่างไรก็หมายความว่า “จงหยุดความวิตกกังวลเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง” นี่คือการที่ตรงที่สุด เป็นคำสั่งมิให้เรา “วิตกกังวลโดยเด็ดขาด”

แต่จะปฏิบัติตามได้อย่างไร?

ผู้เขียนพระธรรมฟิลิปปีได้ชี้แจงให้เราทราบว่าให้เรามอบความปรารถนาทุกอย่างต่อพระเจ้า โดยการอธิษฐาน คำที่ต้องการเน้นในที่นี้คือ “ความปรารถนาทุกอย่าง” บางคนอาจจะมีความรู้สึกราวว่าจะมอบปัญหาใหญ่ ๆ ไว้กับพระเจ้าเท่านั้น แต่ก็ยังมีอีกนั่นแหละปัญหาที่เกิดขึ้นคือ เราไม่รู้ว่าเป็นปัญหาเล็กหรือใหญ่? หลายครั้งหลายหนที่เราจะทำให้เรื่อง “เล็ก” กลายเป็นเรื่องใหญ่”

น่าสังเกตว่า คำวิงวอนความปรารถนาทุกอย่างต้องมอบไว้กับพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน การอธิษฐานหมายความรวมถึง การนมัสการ และการเข้าเฝ้าพระองค์อย่างเอาจริงเอาจัง การกราบทูลดูหมิ่นเป็นการขอหรือการเสนออย่างเจาะจง

แต่อย่าลืมสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ติดตามมาคือ “การขอบพระคุณ” เพราะมีเหตุผลสำหรับการกระทำเช่นนี้ ขณะที่เราขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเหตุการณ์ที่ผ่านพ้นมาในอดีต ปัจจุบันและเหตุการณ์ที่จะมาถึงในอนาคต เราก็จะได้รับการหนุนใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และขอให้เรามีความเชื่อว่าพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานอย่างแน่นอน

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ การอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอได้หมายความว่า เป็นการทูลขอทุกสิ่งทุกอย่างในขณะเดียวกัน แต่เราควรอธิษฐานเป็นอย่าง ๆ ไปชนิดไม่หยุดหย่อน แล้วก็ติดตามด้วยการขอบพระคุณพระองค์

การอธิษฐานบ่อย ๆ นั้นมิใช่เป็นการรบกวนพระเจ้าหรือทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย เพราะพระองค์มิได้เหมือนมนุษย์ทั่วไป ซึ่งถ้าถูกรบกวนบ่อย ๆ ก็จะทำให้พระองค์โกรธาแต่พระเจ้าต้องการให้เรารับเข้าเฝ้าอธิษฐานต่อพระองค์ การกระทำเช่นนี้จะทำให้พระองค์พอพระทัยอย่างมาก

ในข้อที่ 7 ต่ลงมาเป็นผลลัพธ์ของการอธิษฐานคือ สันติสุขของพระเจ้า จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของเราไว้ ในที่นี้มีข้อที่น่าคิดมากคือ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะกระทำทุกอย่างตามการทูลขอของเรา แต่ทำไมคำอธิษฐานของเราหลายครั้งไม่ได้รับคำตอบ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าเราทูลขอในสิ่งที่อยู่นอกประเด็นหรืออยู่นอกพระประสงค์ของพระเจ้า

ถ้าหากว่าเราขอถูกต้องตามน้ำพระทัยของพระองค์แน่นอนความสุขความมั่นใจจะคืบคลานเข้ามาสู่จิตใจและความคิดของเรา และแล้วความวิตกกังวลก็จะอันตรธานหายไปสิ้น และความเชื่อก็จะแน่นแฟ้นขึ้นเรื่อย ๆ

ขอกล่าว้าในที่นี้อีกครั้งหนึ่งว่า สุดยอดแห่งความปรารถนาของทุกคนคือ สันติสุข หรือความชื่นชมยินดีในพระเจ้า ทุกคนทราบดีอยู่แก่ใจว่า เขาจะหาสันติสุขและความชื่นชมยินดีนี้มิได้เลย ถ้าหากปล่อยให้เจ้าแห่งความวิตกกังวลคอยบั่นทอนและกั๊กกินชีวิตให้ผุกร่อนอยู่เรื่อย ๆ

ดังนั้น ไม่มีทางหนึ่งทางใดที่จะสลัดสิ่งนี้พ้นไปได้ นอกจากทางพระคุณของพระเจ้า ในพระนามของพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ ให้เราร่วมมือร่วมใจกันสลัดแอกแห่งความวิตกกังวลนี้เหวี่ยงทิ้งไปเสีย แล้วต้อนรับเอาสันติสุขและความชื่นชมยินดีของพระเจ้าเข้ามาสู่จิตใจ

แล้วบรรยากาศในการดำรงชีพของเราจะเต็มไปด้วยชีวิตชีวา!

เชิญมาเถิด

ต่อไปนี้ขอให้เราพิจารณาคำตรัสของพระเยซูคริสต์ซึ่งปรากฏในพระธรรมมัทธิวบทที่ 11:28-30 และก่อนที่พระองค์จะตรัสข้อความนี้กับฝูงชน พระองค์ก็ได้ประกาศถึงความพินาสที่จะเกิดแก่ผู้ที่ไม่ยอมกลับใจเสียใหม่สายพระเนตรอันประคบด้วยความเมตตากรุณาได้สอดส่องพบบางคนในฝูงชนเหล่านั้น ในท่ามกลางเมฆหมอกแห่งความผิดหวัง ยังมีบางคนที่ยอยากจะกลับใจเสียใหม่และต้อนรับเอาพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์จึงตรัสเชิญชวนว่า “จงมาหาเรา...และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข”

หรือถ้าเราแปลเป็นไทยอีกทีก็คงจะได้รับความหมายดังนี้ “บรรดาผู้ที่วิตกกังวลจนเหน็ดเหนื่อย และผู้ที่แบกภาระหนักซึ่งกำลังจะหมดเรี่ยวแรง จงมาหาเรา เราเท่านั้นที่จะช่วยท่านให้หลุดพ้นจากความวิตกกังวลและปัญหาอันหนักอึ้ง เราจะให้ท่านพบกับความสดชื่น หายเหนื่อยเป็นสุข เราเป็นห่วงท่านอย่างแท้จริง”

พระคัมภีร์ตอนนี้บอกอย่างชัดเจนว่า สิ่งสำคัญประการแรกคือ เราจะต้อง “มาหา” พระคริสต์ เป็นความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะพบพระองค์ให้ได้ แน่แน่นอนเมื่อพระองค์ทรงสัญญาเช่นนี้ พระองค์จะต้องคอยเราอยู่ เราจะต้องพบพระองค์แบบตัวต่อตัว มิใช่ด้วยการผ่านทางบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือคริสตจักรหนึ่งคริสตจักรใด

เราพบพระเยซูคริสต์ได้โดยไม่ต้องผ่านอาจารย์คนใด และไม่ต้องผ่านหลักข้อเชื่อใด หรือ... ฯลฯ

เป็นสิ่งที่น่าคิดจริง ๆ พระคริสต์ทรงเชิญเฉพาะบรรดาผู้ที่เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก หมายความว่า ผู้ที่สุขสบายไม่เชิญหรือ? หากมิได้ ถ้าเราวาดสายตามนุษย์ที่ยังชีพอยู่ในโลกนี้จะพบว่าทุกคนเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระด้วยกันทั้งนั้น เพียงแต่เขาจะรู้ตัวหรือไม่เท่านั้น

ดังนั้น ตามความเป็นจริง ทุกคนควรเข้าหาพระคริสต์!

พระเยซูมิได้ทรงเชิญเฉพาะผู้ที่ทำงานหนักทางฝ่ายร่างกายแบบหามรุ่งหามค่ำเท่านั้น แต่ทรงเชิญผู้ที่เหนื่อยหน่ายเมื่อย่ำฝายวิญญานด้วย พระองค์ไม่ได้เล็งถึงความเมื่อยล้าของพวกกล้ามเนื้อ แต่เล็งถึงจิตใจ พระองค์ประทานพลังพิเศษให้ทุกคนที่มาหาพระองค์ เขาจะได้สัมผัสกับความชุ่มชื้น มีชีวิตชีวาสุดที่จะหาอื่นใดมาเปรียบปานได้

ในบทที่ 11 ข้อ 29 มีคำชวนต่ออีกว่า “ให้รับแอกของพระองค์แบก” หมายถึงการเข้ามีสัมพันธภาพกับพระองค์

ภาระของพระเยซูคริสต์นี้เป็นภาระที่เบาและเหมาะสำหรับแต่ละคน ภาระอันนี้จะมีการพักผ่อนเป็นพิเศษ คือการพักผ่อนในความสำเร็จ เป็นความปลื้มปิติเป็นล้นพ้นที่บรรลูลู่เป้าหมาย หรืออาจจะเรียกอีกอย่างหนึ่งก็ได้ว่าเป็นความพึงพอใจที่ได้เห็นงานสำเร็จลงด้วยดี อย่างนี้ก็เป็น การพักผ่อนชนิดหนึ่งมิใช่หรือ?

ผู้ที่ทำงานรับใช้พระเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์ทรงประทานวิธีการที่จะพักผ่อนให้ เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านสมองและด้านร่างกาย เป็นความสงบสุขที่ลึกซึ้งมาก

“แอก” ของพระคริสต์นั้นเหมาะสม และภาระของพระองค์ก็เบา เพราะแอกชนิดนี้ใช้เทียมคู่ท่านเคยเห็นวัวเทียมเกวียนไหม? ถ้าวัวคู่ไหนมีตัวหนึ่งแข็งแรงกว่าอีกตัวหนึ่ง วัวตัวที่อ่อนแอกว่านั้นจะรับภาระเบา

วัวเทียมเกวียนเป็นฉันใด พระเจ้ากับคริสเตียนก็เป็นฉันนั้น!

พระองค์ได้ประกาศว่า “ฤทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว ... เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไป..(มัทธิว 28:18-20) การทำงานของผู้ที่เป็นคริสเตียนนั้นมิได้ทำโดยโดดเดี่ยวเดียวดายแต่พระเจ้าทรงร่วมมือกับเขา ความรับผิดชอบอันนี้ผูกพันอยู่กับพระองค์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า งานนี้จะวิเศษสักปานใด

คลังแห่งความสุข

เรากล่าวได้ว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งเล่มมีคำตอบอยู่อย่างพร้อมมูลในปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความวิตกกังวล ปัญหาความทุกข์ยากลำบากและ ฯลฯ อีกทั้งยังมีคำเทศนาที่เร้าใจ บ่งบอกถึงประวัติศาสตร์ที่ให้ความคลาย พรั่งพร้อมด้วยสุภาษิตที่คมคาย ชีวประวัติที่ประทับใจ อีกทั้งมีจดหมายที่ตักเตือนและแนะนำ

ในที่นี้จะขอยกโคลงบทหนึ่งซึ่งอยู่ตอนกลางของพระคัมภีร์มาหนุนใจท่านผู้อ่าน โคลงบทนี้จะช่วยปลอบประโลมใจได้ดีที่สุด เร่งเร้าและประทับใจ ชื่อว่า “บทเพลงสดุดี” มีอยู่ด้วยกันถึง 50 บท ผู้เขียนโคลงนี้มีจุดประสงค์ที่จะใช้ในการขับร้องประกอบดนตรี ได้กล่าวถึงเรื่องราวและประสบการณ์ของมนุษย์ นับว่าเป็นการยากมากที่จะแยกแยะอารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ใส่ลงในบทโคลง แต่ก็ปรากฏในหนังสือนี้อย่างครบถ้วน

มีบทเพลงต่าง ๆ อย่างครบถ้วน เช่น เพลงสรรเสริญ บทคลอใจ เร้าใจ ความโศกเศร้าเสียใจ การสำนึกผิด ความสุขใจเมื่อได้รับการปลอบประโลมและคำสั่งสอน แนะนำ ผู้ที่มีปัญหาท้อแท้ใจและหวาดหวั่นทุกยุคทุกสมัย เมื่อได้ลิ้มรสพระธรรมนี้แล้ว ก็จะเต็มเปี่ยมไปด้วยความเอิบอาบในดวงใจ

การอ่านบทเพลงสดุดี ช่วยยกให้จิตใจฟื้นชื่นขึ้น โดยเฉพาะเมื่ออ่านดัง ๆ ท่านจะพบกับความประทับใจ เมื่อเริ่มตั้งต้นอ่านตั้งแต่บทแรก เรื่อยไปจนจบ แล้วขีดเส้นใต้ตอนที่ประทับใจ

มีบทเพลงที่เด่น ๆ อยู่มากมายหลายตอนที่เดี่ยว และเหมาะสำหรับผู้ที่มีความวิตกกังวลอยู่ ขอให้เราเริ่มตั้งแต่บทที่หนึ่งเลยทีเดียวก่อน คำแรกในบทนี้ก็คือ “ความสุข” อันหมายถึง “พระพรจากพระเจ้า” ข้อความถัดลงมาก็ได้บรรยายถึงวิธีที่จะได้ความสุขนั้นมา ในบรรดาวรรณกรรมต่าง ๆ ทั้งของชาวโลกและคริสเตียนจะพบว่า เพลงสดุดีบทที่ 23 อยู่ในอันดับยอดเยี่ยมทีเดียว โครงเรื่องตอนนี้แสดงให้เห็นถึงการดูแลของพระเจ้าต่อคนของพระองค์ ถ้าบทเพลงสดุดีบทนี้เป็นความจริง เราก็เชื่อแน่ว่า...

ไม่จำเป็นที่คริสเตียนจะต้องมีความวิตกกังวลอีกต่อไป!

ต่อลงมาในบทที่ 27 ก็เป็นบทกลอนที่ยอดเยี่ยมอีกบทหนึ่งที่ควรจะได้อ่าน และในบทที่ 34 ผู้เขียนบทกลอนกำลังตกอยู่ภายในวงล้อมของเหล่าศัตรู ท่านกำลังบังเกิดความหวาดหวั่นและมีความต้องการปัจจัยในการดำรงชีพต่อมาถึงบทที่ 46 แสดงให้เห็นสภาพที่พึ่งพิงอันถาวร คือ พระเจ้า ในบทที่ 51 ได้อธิบายถึงการสำนึกถึงความผิดบาปที่ได้กระทำลงไป ความล้มเหลว และได้กลับใจเสียใหม่อย่างแท้จริง บทที่ 72 ชี้ให้เห็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังจากสิ้นโลกแล้ว เวลานั้นโลกของเราจะเนืองแน่นไปด้วยผู้ชอบธรรม และจะดำเนินชีวิตอย่างสงบสุข

ในบทที่ 103 ได้เร้าจิตใจให้เราสรรเสริญพระเจ้า บทที่ 104 พูดถึงพระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกพอถึงบทที่ 107 ก็หนุนใจให้สรรเสริญพระเจ้าอีก ในบทที่ 119 ได้เปิดเผยให้เห็นถึงความมหัศจรรย์ของพระคัมภีร์

และบทสุดท้าย คือบทที่ 150 สรุปสุดยอดเป็นการสรรเสริญพระเจ้า!

ชัยชนะสุดยอด

ขอเรียนย้ำในที่นี้อีกครั้งหนึ่งว่า พระเจ้าไม่มีพระประสงค์ให้ท่านตกเป็นทาสของความวิตกกังวล พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยที่จะให้เสียเวลาอยู่กับความหวาดกลัวอันไร้สาระ คริสเตียนอยู่ที่ไหน ที่นั่นมีแต่ความสุข สภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศรอบ ๆ ไม่สามารถที่จะทำลายความสุขของเขาได้ อิสระเสรีและความชื่นชมยินดีเป็นนิมิตคือสัญลักษณ์ของลูกของพระเจ้า

ชีวิตคริสเตียนเป็นชีวิตที่มีชัยชนะต่อศัตรูทั้ง 3 ด้าน คือ (1) ชัยชนะต่อโลก (2) ชัยชนะต่อเนื้อหนังและ (3) ชัยชนะต่อพญามารซาตานและเหล่าวิญญาณชั่ว เราจากถ้ำได้อย่างเต็มปากว่าศัตรูทั้งสามชนิดนี้ได้เป็นตัวการนำความวิตกกังวลมาสู่ชีวิตคริสเตียนอย่างมาก

แต่ถ้าเราประจักษ์ต่อความจริงที่ว่า เราเป็นบุตรของพระเจ้าผู้ใหญ่ยิ่งสูงสุด พระองค์ได้ประทานฤทธิ์อำนาจของพระองค์ให้แก่เราที่จะเอาชนะต่อความรุ่มร้อนกระวนกระวายใจได้ เราไม่จำเป็นต้องตกเป็นทาสของมันอีกต่อไป

ในฐานะแห่งการเป็นบุตรของพระเจ้า เราสามารถมีจิตใจที่ชื่นชมยินดีในทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อปัญหาประดังเข้ามาจะไม่มีวันทำให้เราสิ้นคลอนได้ เพราะเรามีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่ช่วยผลักดันอยู่

ท่านผู้อ่านที่รัก ท่านสัมผัสฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าแล้วหรือยัง?

มีสิ่งเดียวเท่านั้นที่เราจำเป็นต้องทำคือ “มีความตั้งใจที่จะไปถึงหลักชัย!” เอาชนะให้ได้ สิ่งนี้จะต้องเด่นชัดอยู่ในห้วงความคิดของเรา เราจะต้องขอลงฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า ขอคำสั่งจากพระองค์ให้เรามีความกล้าหาญและกระตือรือร้นในการที่จะต่อสู้จนศัตรูพ่ายแพ้ประกายแห่งความมานะพยายามในตัวของเราจะช่วยจุดไฟในอารมณ์และเริ่มเร่งเร้ากำลัง ในที่สุดเราจะรักษาชัยชนะอันเด็ดขาดได้ตลอดไป

มีบางคนที่ถูกความวิตกกังวลเกาะกินจิตใจมาเกือบตลอดชั่วอายุขัย อาจจะเป็นไปได้ที่เขาเกิดในครอบครัวที่อยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความกระวนกระวายใจ และอาจจะเป็นไปได้ว่าเหตุการณ์ที่พบเห็นอยู่ทุก ๆ วัน ได้ฝังลึกอยู่ในชีวิตจนเป็นเหตุให้เขามองในแง่ร้ายมากกว่าแง่ดี

นิสัยที่ว่าเป็นได้พอกพูนมากขึ้นในชีวิตจนกระทั่งเขายอมพ่ายแพ้ต่อทุกสิ่งที่อยู่ที่เขาเข้ามา

มีวิธีแก้ได้ผลชะงัดที่สุด!

คือ ให้เชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าว่า พระองค์ทรงสามารถช่วยท่านได้! ท่านจะพ้นจากความวิตกกังวลอย่างแน่นอน และท่านจะยิ้มอย่างผู้มีชัย

บางท่านที่กำลังจับหนังสือเล่มนี้อ่านอยู่ ส่วนลึกภายในจิตใจอาจจะกำลังมีความกลัว วิตกกังวล หลายสิ่งหลายอย่าง มีความท้อแท้ใจเกิดขึ้น หมกหมองและโศกเศร้าท่านอาจจะกำลังทอดอาลัยตายอยาก

ในชีวิต ดูเหมือนว่ามีคแปดด้าน ไม่มีทางใด ๆ ที่จะแก้ไขได้ ท่านได้พยายามแล้วนับครั้งไม่ถ้วนที่จะหนีมัน แต่ก็พบความล้มเหลว

ถ้าท่านรู้สึกเช่นนั้น จงขอบพระคุณพระเจ้าเถิด เพราะยังมีทางแก้ไข พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงสามารถช่วยท่านได้ ถ้าพระองค์ช่วยท่านไม่ได้ พระองค์ก็คงไม่ใช่พระเจ้า ขอเพียงแต่ให้ท่านมีความเชื่อเท่านั้นเป็นพอ

พระเจ้าทรงสามารถช่วยได้ และช่วยทัน ถ้าพระเจ้าช่วยไม่ทันคือพระเจ้าที่ช่วยไม่ได้ ขอเพียงให้ท่านทำหน้าที่ของท่าน ส่วนพระเจ้าก็จะทำหน้าที่ของพระองค์คือท่านจะต้องมีความตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีเสรีภาพ ตั้งใจที่จะสลัดตัวให้พ้นจากความวิตกกังวล ปฏิญาณในจิตใจของตนเองว่า “ข้าพเจ้าจะกระทำหน้าที่ของข้าพเจ้า”

จากนั้นก็ร้องขอพระเจ้าแห่งความรัก การอภัยโทษและทรงไว้ซึ่งฤทธานุภาพให้ยกชูท่านขึ้นให้พ้นจากวิถีชีวิตเดิม และวางท่านลงบนศิลาอันมั่นคงแห่งพระคุณอันอุดมของพระองค์

ท่านมีชัยชนะได้ในวันนี้!

โดยทางพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา!

ถ้าท่านไม่ยากพบกับปัญหา ก็จะต้องออกไปอยู่เสียนอกโลก

ทุกคนมีปัญหาและความวิตกกังวลด้วยกันทั้งนั้น

บางคนกระวนกระวายใจเสียน โรคประสาทเล่นงาน!

แต่ก็มีบางคนได้พบกับวิถีทางแห่งชัยชนะ เขา

สามารถยืนยิมผู้สูง “คนเหนือโลก”

คนเหล่านี้เขาค้นพบเคล็ดลับอะไรหรือ?!

หนังสือเล่มนี้จะเปิดเผยให้ท่านเห็น.....